

STRIDEN

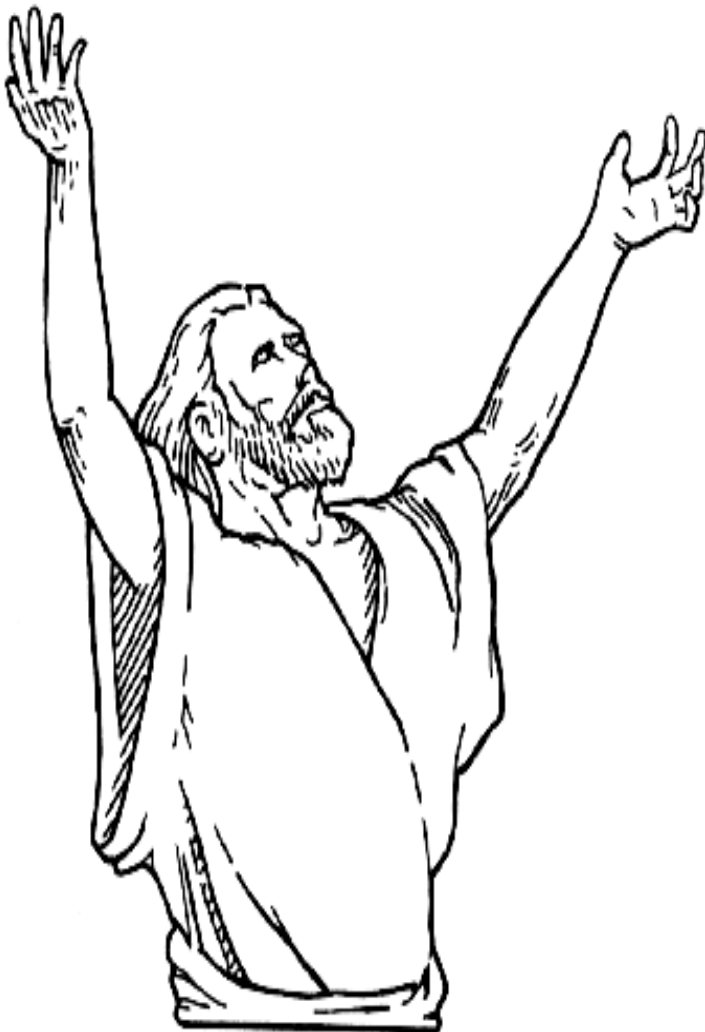
Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 19.

GUDDOMMELIG HELBREDELSE

DEL 1.

Joh 11:41-45 De tok da steinen bort. Jesus løftet sine øyne mot himmelen og sa: Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste jo at du alltid hører meg, men for folkets skyld som står omkring meg, sa jeg det, for at de skal tro at du har sendt meg. Og da han hadde sagt dette, ropte han med høy røst: Lasarus, kom ut! Da kom den døde ut, ombundet med liksvøp på føtter og hender, og om hans ansikt var bundet en svetteduk. Jesus sier til dem: Løs ham og la ham gå! Mange av jødene, som var kommet til Maria og hadde sett det han gjorde, trodde da på ham.

Striden

“Striden,” er en oversatt og oversettelse av det amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette bladet er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Potters Lane, Jeffersonville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:
Verdal

Feskarveien 1.

GUDDOMMELIG HELBREDELSE

DEL. 1.

DEN LOVEDE MESSIAS.

La oss nå åpne vår Bibel i Es.53:1-7, som vil være vår tekst i dette budskapet. Denne profetien ble gitt av Esaias, om Jesus Kristus, og handlet om hva som skulle bli tilveiebrakt på Golgata. ”Hvem trodde det budskap vi hørte? Og for hvem blev Herrens arm åpenbart? Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn som et rotskudd av tørr jord, han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet, og vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham. Foraktet var han og forlatt av mennesker, en mann full av piner og vel kjent med sykdom, han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet, og vi aktet ham for intet. sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret, men vi aktet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig. Men han er såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi for alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei, men Herren lot våres alles misgjerninger ramme ham. Han ble mishandlet, enda han var elendig, og han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det, han opplot ikke sin munn.”

Disse vers i Bibelen gir oss et sant bilde av Jesus Kristus. I disse korte syv versene finner vi så mange kvaliteter i Jesu liv, at det i sannhet kan gi oss en visjon om Kristus. Noen av ordene er selvfølgelig symbolske, men det beriker bildet bare mere. Ta for eksempel det andre verset, ”Han skjøt opp som en kvist for hans åsyn.” Ja midt blant den jødiske tradisjonelle religion vokste han opp. Har du noen gang lagt merke til en tander liten plante som sto på et øde og goldt sted, hvor du egentlig undrer deg hvordan denne lille saken kunne vokse og avgi skjønnhet, når alt annet så goldt og døende ut? Det er et bilde av den fullkomne Guds sønn, Jesus Kristus. Han vokste opp midt blant det frafalne, forvrengte, og opposisjonelle religiøse samfunn.

Merk deg nå, : ”Som et rotskudd av tørr jord.” Det er ganske vanskelig å få frem liv ut av tørre jorden, men her har vi en profeti om Jesus, og nettopp denne terminologien er brukt. Han var selve Guds liv, manifestert for et døende folk som hadde båret med seg denne profetien i mere enn 700 år. Ned gjennom tiden hadde Gud latt jødene trekke ut fordelene av disse

ordene, selv om de i det hele tatt ikke hadde noen kjennskap til oppfyllelsen av dem. Det er fremdeles sant i dag. Mange mennesker opplever mange fordeler uten at de egentlig kjenner noe til hensikten med dem. Jeg kan nesten se for meg disse skrytende Fariseere og skriftlærde, hvor de stolt taler om en stor profet som hette Esaias, men når denne profetien ble oppfylt, så var de like tomme for liv og realiteter som disse tørre grushaugene du kan se langs veiene til tider. Bare det tørre livløse, men rett der midt blant alt det tørre, vokser det opp en liten tander plante som viser liv og har en hensikt. Det er hensikten med skriften. Og i den neste fase kommer det som omhandler personen. ”Han hadde ingen skikkelse og ingen herlighet, og vi så ham, men han hadde ikke et utseende så vi kunne ha vår lyst i ham.” Det var ikke noe ved mannens utseende som kunne tiltrekke seg oppmerksomheten i det naturlige samfunnsliv på den tid. Han hadde ikke noen titler og ingen doktorgrader. Det var ingen reklameskilt på veiene eller noe annet som kunne proklamere for verden hvilken stor personlighet han var. Det var intet ved hans utseende, eller hans bakgrunn, som kunne få folket til å akte på ham. Men enda så vil disse karakterene fra Hollywood, disse TV predikantene som reklamerer at de er kristi etterfølgere, gjøre alt det de kan for å få sine navn festet på store plakater, i nyhetsmagasinene, på fjernsynet, og ellers alt det de kan pønske ut, og der forteller de hvor store de er. De er kjent over hele verden, ikke nødvendigvis fordi de er store Guds menn, men heller på grunn av at deres reklameoppslag forteller at de er det. På den annen side har vi den største mann som noen gang har vandret på jorden, i enkelhet, og som med karakter og ydmykhet til Gud vår fader, viste oss eksemplet på hvordan livet med Gud skal leves, men dette kan ikke verden i det store og hele få taket på. Du kan ikke finne karakterer i noen av disse Hollywood predikantene. Denne verden vil sikkert kalle dem store, men har du det samme vitnesbyrd fra Gud? Nei! De har allerede fått sin lønn. Brødre og søstre, jeg sier ikke dette for å rakke ned på disse mennesker. Jeg sier det bare for å kunne hjelpe deg til å forstå, at ekte storhet ikke kommer gjennom slik atferd som det disse bygger opp til.

FORSTÅELSE OG VISDOM I PRAKSIS.

Jeg leste fra Lukas 2, her om dagen, hvordan Jesus som 12.åring ble funnet i templet, sittende sammen med de store vismenn i Israel og lyttet til dem, og han stilte dem også spørsmål. Det gjorde han på en slik måte at de alle ble forundret over hans forståelse og svar. Så, over i Joh.7:14,15, var Jesus i templet og lærte, og jødene undret seg og sa, ”hvor har denne mannen sin lære fra, da han ikke er opplært?” Med andre ord, hvordan kan en mann som

ikke har gått på våre seminarer vite så meget om Guds ord? Brødre, han sto ikke der og gjenkjente professor den og den, eller doktor ditt og datt, fra disse universitetene. Han talte på vegne av sin Fader. Og han var villig til å la ordene falle inn der de skulle. Han gikk ikke inn på kompromissets vei, for å spare på folks følelser. Når de store lovlærere, som kunne Mose lov utenat gikk imot Ham, så unnlot han ikke å kalle dem ormeyngel, eller djevelens barn. Han gjenkjente ånden som bodde i dem, og visste at de ikke kunne være Guds barn. Satans barn har aldri hatt den nye fødsels opplevelse. Det er reservert for Guds forutbestemte barn, som bare så alt for ofte har vært tjenere under Satan. (De har ikke vært Satans barn.)

LØFTETS LANDET OG TILSTANDEN DER.

Som vi nå går videre gjennom Bibelen for å se på de skriftsteder som så ofte blir brukt for å etablere en lære om Guddommelig helbredelse, så kommer vi til Salme 103, hvor vi skal starte vår reise gjennom Bibelen. Denne profetien, eller løftet, ble skrevet lenge før Esaias ble født og begynte sin tjeneste i Israel. Vi begynner i vers 2, og leser :”Min sjel, lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger! Han som forlater all din misgjerning, og som læger alle dine sykdommer,” Venner, jeg vil dere skal legge merke til, at i disse versene ligger løftet om Guddommelig helbredelse nøye sammenbundet med det faktum at synd og ondskap er involvert. Vær så snill og ikke separere disse tingene fra sin sammenheng. Det var i en slik sammenheng Gud mente at det skulle bli sett. Vi skal gå rett inn i 2.Mos.15:26, (et annet meget brukt vers,) hvor vi kan se det samme skjer. Dette var etter at det bitre vannet var blitt drikkelig igjen etter at et tre ble kastet ut i det, på Herrens befalinger. Folket hadde knurret mot Moses på grunn av det beske vannet, og Herren brukte denne situasjonen for å prøve dem, og sa: ”Dersom du hører på Herren din Guds røst, og gjør det som er rett i hans øyne, og gir akt på hans bud, og holder alle hans forskrifter, da vil jeg ikke legge på deg noen av de sykdommer som jeg la på egypterne, for jeg er Herren din lege.” Hvor mange ganger har jeg ikke hørt menn som har bedt for syke, kun lest opp disse siste seks ordene i dette verset. ”For jeg er Herren din lege.” Dette er en absolutt sannhet, men den er forbundet med alle de andre ordene i dette verset. Dersom du river det ut fra sin sammenheng, så sletter du også ut befalingene som skulle få dette løftet til å gjelde.

La oss ta noen minutter til å eksaminere hele bildet her. Vi vet alle hvordan Gud åpnet opp det Røde hav for Israels barn, slik at de kunne gå over denne

strekningen på det tørre. Videre lot han vannet vende tilbake igjen, og det gjorde at alle egypterne som fulgte etter dem druknet. Hele folket frydet seg da de så hva Herren hadde gjort for dem. Men bare tre dager etter denne hendelsen, så det ut til at de hadde glemte at Herren fremdeles var deres forråds-kammer. De reiste i tre dager etter at de hadde krysset det Røde hav, og vannreservene gikk tomme. Når de da kom til dette gamle stagnerte vannhullet og fant ut at vannet der ikke var til å drikke, hva gjorde de da? De begynte å bebreide Moses og Aron, de klandret dem for at de nå var i denne situasjonen, men var det deres feil? Svaret må selvfølgelig bli Nei! Gud testet dem. Brødre og søstre: La meg si dette med en gang. Kom aldri til den konklusjon i ditt liv at Gud er ferdig med å prøve, og teste deg. For så lenge som vi lever i denne jordiske kappe, så vil et hvert sant Guds barn gjennomgå tester og prøvelser. Gud forsøker ikke å ødelegge oss. Hans eneste hensikt med alt dette, er å forme stabilitet inn i oss som troende barn, barn som vet at han er vår beskytter. Han fyller alle våre behov. Ikke alle våre ønsker. Du kan alltid stole på Ham. Menes det da at vi alltid vil ha det vi trenger? Du vil alltid ha det som Gud ser at du trenger, og det inkluderer også prøvelser og tester i ditt liv. Alle mennesker kan ha tillit til Gud når alt går bra for dem. Men hvor mange er i stand til å gjøre det som Paulus skrev om i 1.Tess.5:18, ”Takk for alt! for dette er Guds vilje i Kristus Jesus til eder.” Det sies ikke her at man skal takke for alt som skjer rundt deg, men det sier, eller betyr, at samme hva som skjer, hvilken tilstander som enn måtte være rundt oss, så skulle vi være takknemlig for Guds nærhet som kan utfri oss i rette tid. Så det vi ser i 2.Mosebok, er en rekke tilstander hvorved Herren gjennom disse ting tester Israels barn. Men samme hvor mange ganger Gud utfridde dem og møtte deres behov, neste gang noe gikk galt for dem så begynte de å knurre og klage igjen. Hva slags leder er du egentlig, Moses? Brakte du oss kun hit for å dø? Hvorfor lot du oss ikke heller dø i Egypten? I det minste hadde vi da der nok å ete og drikke mens vi levde. Moses ble også testet. Han visste ikke hva som skulle skje tre dager fremover i tiden, at dette vannhullet skulle være i en slik tilstand. Når folket begynte å knurre, ropte Moses til Herren, og Herren viste ham et gammelt tre og bød ham å kaste det ut i vannet, og vannet ble søtt igjen. Betyr det at det var overnaturlig kraft i dette trestykket? Selvfølgelig ikke. Kraften lå i det å være lydige mot Guds ord. Om det ikke var noe spesielt ved dette treet, så var det i alle fall den eneste måten dette stagnerte vannet kunne bli drikkelig igjen, for det var det Gud fortalte Moses at han skulle gjøre. Gud er vår tilveiebringer. Han bruker mennesker og ting for å få jobben gjort. Og han forventer at vi skal være åndelige nok til å gjenkjenne hans tilstedeværelse gjennom det hele.

OM Å KLAGE I STEDET FOR Å TAKKE.

En annen gang når disse omreisende Israelittene trengte vann, befalte Gud Moses å ta sin stav i hånden å slå på en spesiell klippe, så skulle det komme vann ut av den. Og det var nøyaktig hva som skjedde. Det bare viser oss at samme hva som skjer, hva enn situasjon vi måtte være i, så er det alltid noe Gud vil gjøre gjennom det som vil forandre omstendighetene på vegne av sitt folk. Og mange ganger, etter en stor prøvelse, så vil han velsigne deg rikelig tilbake, akkurat slik han gjorde det for dem, når de vandret videre fra det vannet som var blitt drikkelig igjen. Det neste stedet de kom til, hadde 12 kilder og sytti palmetrær, og de leiret seg der og frydet seg under palmene. Hva hendte når de reiste derfra, vil du kanskje si? Gud tok dem ut i ødemarken og lot deres matforråd gå tomt. Du ville nok tenke deg at de nå skulle kunne ha litt tillit til Herren etter det han hadde gjort for dem, men hadde de det? Nei, det var den samme gamle historien om igjen. Alt det de tenkte på, var å klandre Moses og Aron. Men på tross av deres holdning så var Gud der på scenen, for han hadde en hensikt med alt dette. Han skulle etablere en sannhet som skulle stå seg gjennom alle tider. Merk deg 2.Mos.16:4, hva han sa der: ”Da sa Herren til Moses: Se jeg vil la det regne ned brød fra himmelen til eder, og folket skal gå ut og sanke for hver dag det de trenger, således vil jeg prøve dem, om de vil holde min lov eller ikke.” Gud gav dem siden korianderfrøene som de kalte manna, og instruerte dem om hvor meget av dette de skulle samle til hver person. Men vet du, de kunne ikke adlyde Gud i dette engang. Noen av dem samlet seg opp store lagre for å ha til senere, men neste dag var alt sammen forvandlet til en stinkende masse fullt av ormer. Og når de skulle følge Guds befalinger om å samle nok til sabbaten, så holdt maten seg frisk den neste morgenen, men i stedet for å følge Guds befalinger så gikk noen av dem ut også på sabbaten for å samle til seg, som Gud aldri skulle ha snakket til dem.

Venner noen mennesker har en fryktelig tid i dette liv, bare fordi de ikke er villige til å følge Guds ord. Gud gav dem Vaktler om kvelden, og manna om morgenen, og ingen av dem hadde mangel på mat. Men i det samme øyeblikk noe gikk galt, begynte de å knurre mot Moses og Aron, som om Gud hadde forlatt dem. Gud ledet dem på vei til fjellet Sinai, hvor han skulle gi dem en lov som de kunne beskytte seg selv ved, og han prøvde dem langs denne veien. Men det så ut som de ikke lærte en eneste ting underveis. Slik er mange mennesker. De lever bare for øyeblikkets velvære. Når tingene går

godt for dem, så kan de hoppe og fryde seg, ja ofte høyere enn noen andre, men i det samme en liten prøvelse kommer over deres liv, så begynner de å klage og gråte, ”Og jeg som trodde Gud elsket meg, hvorfor tillater han at jeg skal lide slik? Dersom ikke noe skjer meget snart så setter jeg ikke mine føtter innenfor en kirkedør igjen, det er bare for meget til at jeg kan klare dette...osv.:" Hvor mange har ikke hørt folk snakke slik? Jeg har. De har ikke mere tro på Gud enn en orm. De kan bare tro på det de kan se, røre ved, smake osv.:

Å HOLDE GUDS ORD I BALANSE.

Vel, Moses fikk til slutt denne opprørske gjengen til foten av Sinai fjellet, og der begynte Gud å gi dem de ti bud. De ble fryktsomme og sa til Moses, tal du på vegne av oss, men la ikke Gud tale til oss, ellers vil vi komme til å dø. Så Gud fortsatte da å tale til dem gjennom Moses og sa, ”Dere skal ikke gjøre dere guder av sølv og gull.” Så gav han dem en liste over forordninger og satte dem lov og rett. Han gjorde løfter for dem som ville vandre etter dem, og han ba Moses om å komme opp på fjellet, hvor Han skulle møte ham. Moses ble der oppe i førti dager og førti netter, og Herren gav ham de to steintavlene med de ti bud skrevet på dem. Men folket ble utålmodige av å vente på Moses, så hva gjorde de da? De tok fatt på Aron og sa, kom deg opp og lag noen guder for oss, som kan gå foran oss, for denne Moses som bragte oss ut hit er forsvunnet, og vi vet ikke hva som har hendt ham. Så enda før Moses rakk å komme tilbake til dem, så var de allerede i gang med dansen rundt gullkalven. Gud fortalte Moses at han måtte skynde seg ned til dem, for de hadde allerede fordervet sin vei igjen. De var akkurat slik som våre dagers pinsevenner er i dag, som går rundt og sier: Dersom Ånden ikke beveger seg, så beveger jeg ånden. De kan ganske enkelt ikke vente på at Herren skal bevege seg i sin time. De føler seg nødt til å gjøre noe med det hele. Noe må skje hele tiden. Gud har en fullkommen vei for å skape karakter og holdning, fasthet og utholdenhet i våre liv, dersom vi bare ikke blir utålmodige og begynner å løpe foran Ham.

Noen mennesker bygger hele sitt liv på materiell vekst, og et lettvint liv, og alt hva de er i stand til å ta del i på disse veier, men de stanser aldri opp for det faktum at de er fullstendig tomme for åndelig ledelse fra Gud, før det er for sent. Der inne i ørkenen, etter at de hadde krysset det Røde hav, døde flere Israelitter på grunn av gullkalven, enn kanskje alle de liv som gikk under i Egyptens mangeårige slaveri. Hvorfor? Alt skjedde på grunn av at de ikke ville underlegge seg Guds godhet og nåde. I 2.Mos.32:6, leser vi: (dette

var etter at de hadde laget gullkalven som de tilba.) ”Dagen etter stod de tidlig opp og ofret brennoffer og bar frem takkoffer, og folket satte seg ned for å ete og drikke og sto opp for å leke.” Kan du tenke deg et folk som har vært vitne til Guds overnaturlige kraft så mange ganger som det de hadde, og så vende seg om i tilbedelse av en menneskelaget avgud? Guds vrede var steget opp til det punktet at han sa til Moses, la meg ødelegge dem alle sammen, så skal jeg gjøre deg til en mektig nasjon. Men Moses gikk i forbønn for dem, i det han minnet Ham om Hans løfter som Han hadde gitt Abraham, Isak, og Jakob, om deres sed, og om det landet han ville gi til dem. Herren sparte dem da for total utslettelse. Men Levis sønner ble sendt rundt om i leiren med sine sverd og slo ned alle dem som hadde insistert på en slik vederstyggelighet. De hadde alt de kunne ete, og alt det de kunne drikke, og de gikk i kirken etter sitt eget valg om slikt kan sies, de tilba menneskelagde avguder i stedet for den eneste sanne Gud, som hadde utfridd dem fra Egyptens fangenskap. Men alt det de hadde i tankene var å ete og drikke, og leke. Men Gud hadde en høyere tanke og hensikt med dem enn dette. På grunn av sitt eget suverene valg, hadde Han til hensikt å forme seg et folk blant dem, og gjøre dem til et eksempel for alle folk, og gjennom dem føre frem sin gjørløsningsplan og hensikt for hele denne menneskehet. Det var gjennom denne nasjonen av mennesker at alle typer og skygger skulle peke frem til Golgata. Denne plan var det Gud hadde satt. Åndelige realiteter ble etablert gjennom Guds gjerninger med dem i det naturlige. Derfor sa han ikke dette til dem uten en hensikt, ” Dersom du hører på Herren din Guds røst, og gjør det som er rett i hans øyne, og gir akt på hans bud, og holder alle hans forskrifter, da vil jeg ikke legge på deg noen av de sykdommer som jeg la på egypterne, for jeg er Herren din lege.” Og Han gav dem en lov som de skulle leve etter. Og dersom de bare hadde adlydt denne loven, så ville de ikke ha lidd på den måten som det skulle bli for dem. Men jeg vil du skal legge merke til, at det er to hovedpoeng som vi kan observere her. For det første så er løftet til dem som vil leve etter Herrens ord. Og for det andre, en stor mengde sykdommer må ikke bli sett på i det samme lys som plager som blir lagt på mennesker. En forkjølelse er ikke en slik plage. En nervøs frustrasjon er ikke en slik plage, men det kunne lede deg inn på slike veier, dersom det ikke blir behandlet riktig. Tuberkulose, kreft, leukemi, og disse livsfarlige sykdommene er ting som Gud hadde i tankene når han snakket om plager.

Det er mange mennesker i verden i dag som er syke i sitt sinn, og det er ikke på grunn av at de er slått med en plage. Med andre ord, de er syke i hodet. Vet du hvorfor? Ganske enkelt fordi de ikke vet hvilken vei de skal ta i livet.

Mange leger stiller diagnoser i dag på følelsesmessige sykdommer, og de fleste grunner for disse sykdommene er psykiske problemer. Frykt og bekymringer setter mange ganger hele systemet ute av kontroll, og gjør at kroppens naturlige funksjoner ikke kan arbeide normalt. Derfor kan slike ting over en lengere periode føre til en plage som til slutt fører til døden. Derfor kan vi si at frykt er en plage i tankelivet, men det er ofte selvforskyldt, for frykt kommer ikke fra Herren. Når et menneske er full av frykt, kan du nesten lese det i deres ansikt. Hele deres ytre kler seg i et bekymret uttrykk. De er ikke i stand til å møte problemene i sitt liv, fordi de har latt frykten få regjere over deres liv. Det ser ut som de aldri får balanse i sitt indre forhold. På den annen side, så vil en lykkelig person alltid se ut til å balansere sin tankegang riktig. Når de får en kraftig forkjølelse, så vet de hvordan de skal kunne behandle den. Når noe mere alvorlig hender dem, så løper de ikke rundt omkring og skriker i frykt og angst, de er i stand til å ta det med seg innfør Herren i bønn, og de venter der på hans svar.

Hvilken plass har vel egentlig frykt, angst, og tvil i et Guds barn i det hele tatt? Kan disse ting forandre noe til det bedre? Jeg inviterer ikke her til et skjødesløst liv. Men hva jeg sier er, at et positivt sinn som kan registrere forpliktelsene i livet, trenger ikke å være fryktsom, og alltid gå rundt og bekymre seg om alle ting. Et positivt sinn kan legge omstendighetene over i en allmektig Guds hender, og tillate Ham å utarbeide en plan for dem. Så vær så snill og ikke isolere dette ut av sin sammenheng: ”Jeg er Herren din lege.” Det hører med i en større sammenheng. Det betyr definitivt ikke at Gud vil helbrede deg under hvilken som helst omstendighet som du måtte befinne deg i. Han kan gjøre det! Men Hans ord gjør ham ikke forpliktet til det. Jeg håper at du ser mitt poeng her. Du kan ikke bare lage deg en lære ut av en situasjon som Gud har tilveiebrakt i en spesiell hensikt. Det er ofte for en spesiell hensikt som bare Han vet. Jeg vet om tilfeller hvor Gud mirakuløst har helbredet noen, men som senere i livet har vendt seg fullstendig bort fra ham. Men jeg har også sett vidunderlige Gudfryktige, bibel troende venner ligget i lidelser i årevis, og siden dø. Hvilken målestokk vil du da bruke på slike tilfeller? Dersom du er en sann åndelig person, så vil du ikke forsøke å gi et trøstende svar for alt det som Gud gjør. Du vil måtte erkjenne at Han på sin egen suverene måte, utarbeider en plan hvorved Han fullkommengjør disse som er Hans forutbestemte barn, og han behøver ikke å forklare disse tingene for ugress. Videre, dersom du ikke tjener Gud i sannhet av hele ditt hjerte, så har du ingen rett til de løfter som er tilveiebrakt for dem som lever etter dem, for løftene er forbundet med et levesett i lydighet mot Gud.

IKKE EN LÆRE – BARE SUNNE RÅD.

Jeg skal nå ta dere med inn i 3.Mosebok, hvor vi skal se på de regler og forordninger som Gud gav til Israelittene, over hva de skulle ete, og hva de ikke skulle ete. (Jeg skal ikke lese noe spesielt kapittel, så du trenger ikke å lese det nå.) Dette hadde en tofoldig hensikt. Men Hans egentlige hensikt var å sette en type på et folk som han skulle hellige i kjødet. Han helliget dem over alle andre folk og nasjoner, med den hensikt at han kunne sette en type i det naturlige, over de åndelige ting som skulle komme senere. Derfor gir han dem en liste over de dyr som de fritt kan ete av, og også en liste over urene dyr som de ikke skulle ete av. Her må vi også forstå at det var helsegivene råd som kunne bli trukket ut av denne spesielle dietten. Det var helt forbudt å ete svinekjøtt, og det er en stor del av denne hedning verdenens kost i dag. På den annen side så har mange predikanter laget seg en lære ut av disse ting, at man skal holde seg fra spesielle matretter, og da holde seg til de forordninger som Gud gav til Israels barn. Gjennom dette tror de da at de skal vinne seg åndelige fordeler, og ikke bare helsemessige fordeler. Rent statistisk sett viser det seg at folk blant jøder og mennesker fra den muslimske del av verden, som avholder seg fra svinekjøtt, har en mindre tendens til kreftsykdommer hos kvinner, enn i noen andre raser blant menneskene på jorden. Tror du at dette er bare et rent tilfelle? eller kan vi føre dette tilbake til Bibelen? Vi må forsøke å se Guds hensikt også gjennom dette. Dersom dette er tilfelle etter mere enn 3000 år, har vi da lov til å trekke ut deler av Guds ords løfte i 2.Mos.15:26, fra de tilstander som de ble skrevet under? Nei la det være der Gud mente det skulle være.

Men Bro. Jackson, hva da med 1.Tim4:4, hvor Apostelen Paulus skrev til Timoteus at: ”For all Guds skapning er god, og intet er å forkaste når det mottas med takk, for det helliges ved Guds ord og bønn.” Vel, for det første må vi forstå at Paulus omhandlet disse ting med hensikten rettet mot å gifte seg i det samme verset som også handler om mat. Det er ingen fordømmelse for oss i det å ete noen former for kjøtt, dersom vi gjør det på en helsemessig måte. Men alt for ofte så blir vi overgitt til det ekstreme, og dette kan gi oss psykiske problemer. Å ete kjøtt er blitt en amerikansk svakhet, og jeg er redd for at det blir en pris å betale for det, i kjødet. Amerikanerne eter mere kjøtt enn noen andre mennesker i resten av denne verden til sammen. Og i stedet for å være det sunneste folket i verden, så er vi i ferd med å bli de dårligste. Hvorfor? fordi vi konsumerer ting til ytterligheter, i stedet for å

praktisere måtehold, i visdom. Jeg leste en artikkel om soldatene som ble såret i Korea, og brakt til hospitalet. Der fant legene i de unge amerikanske menn en oppsamling av kolesterol som ikke var å finne i de Koreanske soldatene. Det skulle kunne fortelle oss noe. Disse koreanerne som kanskje ikke kjenner noe til hva Bibelen sier om Israeernes avhold fra urent kjøtt, trekker enda fordelene av deres helse, enda deres avhold fra kjøtt skyldes mere på grunn av deres fattigdom enn på grunn av valg i mat.

Jeg forsøker ikke her å etablere noen helselære, jeg bringer bare ut noen eksempler som jeg tror kan hjelpe deg bedre til å forstå hva Gud gjorde, da han fikk spesielle ting nedskrevet i skriften. Jeg er helt overbevist om at enhver åndelig lære som omhandler den Kristnes levesett, kan bli forkynt til den universelle verden. Men du kan ikke presse på med en forkynnelse om helsediett til de stakkars sjelene på Haiti, eller i India, eller andre steder lik disse, hvor de bare må ete det de kan få mellom sine hender? Men dog fra det utgangspunkt om sunne råd, så tror jeg det er visse ting som skulle bli brakt ut fra skriften, og bli gjort tilgjengelig for dem som kunne dra nytte av dem. Jeg må bare si dette, at Den Gud som gav disse lover og forordninger, og som la visse løfter i forbindelse med dem, er fremdeles den samme Gud i dag som den gang disse lover ble skrevet. Men vær nå ikke så dåraktig at du løper hodestups bortetter veien i blinde, og lar deg lede inn i det ekstreme. Og etter og ha latt deg lede av det ekstreme, enda forlange at Han skal tilveiebringe et hvert løfte i Bibelen for deg. Dersom du tror at alle disse løftene er våre, samme hvordan vi lever, da er du kommet langt ut av kurs. Mange av de vanskeligheter som du har i ditt liv, ligger forbundet med den måten du har levet ditt liv på, uten at du har vist hensyn til hva du har gjort, sagt eller spist, og mye av det har mange ganger vært ren ulydighet og stahet. Det er grunnen til at jeg sier, at bare ett budskap som dette, vil ikke kunne omhandle hver eneste side av dette emnet som vi er inne i, men jeg tror vi kan vise deg noen ting i skriften som kan hjelpe deg bedre å forstå Guds vilje og hensikt gjennom det hele. Vi trenger å få bort noe av det spindelvevet som har feste seg i mange menneskers sinn, dersom vi er i stand til det. For det er noe som kommer opp langs veien snart, som vil kreve av det åndsfylte folk at de virkeliggjør sine åndelige sanser, slik at de kan unnfly mye av den ydmykelse og skam som skal måtte ramme mange fordi de ikke ville høre.

TRO FREMBRAGT GJENNOM TRENGSLER

Jeg har alltid sagt, at dersom den dagen skulle komme at jeg måtte stå i en rett for å forsvare den vei jeg har levd for, og lært fra denne talerstol, så ønsker jeg å være i stand til å åpne opp min Bibel og si, ”Ærede rett, de vitner som står i denne rett, er blitt bedt om å sverge ved Bibelen at de skulle fortelle sannheten, og ut fra den samme Bibelen har jeg lest og forstått det som jeg her har lært. Derfor, dersom det som er skrevet i denne bok ikke er nok for oss til å sette grenser for hvordan vi skal leve vårt liv, så skulle vi heller ikke bruke den til å sverge eder heller.” Venner, la oss enten leve etter den, eller slutte å leke med den. Det finnes ingen mellomvei her. Å kjæle ved spesielle læresetninger, gir ikke et menneske noen åndelig fordel, samme hvilken del du skulle foretrekke, dersom du skulle ignorere resten av boken av den grunn. Det er ingen måter hvor vi kan få Gud opp i et hjørne ved å trekke frem små læresetninger, for Han er suveren, og Han gjør det Han har bestemt seg for å gjøre. Og Han gjør disse tingene uten å spørre seg for hos oss, for å se om det er i orden å gjøre det slik. Han gjør alle ting for å oppfylle sin egen hensikt, uten og måtte være nødt til å gjøre de samme tingene i enhver lignende situasjon. De løfter som finnes i Bibelen lar oss få se hvordan Gud har til hensikt å åpenbare seg for våre individuelle liv, men vi kan aldri gjøre Ham skyldig å handle til vår fordel, dersom vi ikke legger oss inn under de tilstander som han har satt, for at et løfte skal kunne oppfylles. For mange ganger leser vi Hebr.11, (troskapitlet,) hvor vi erkjenner at alt det som kommer fra den Guddommelige Guds nærvær, skjer ved tro. Men vi avstår fra å regne med de prøvelser og tester som disse troes mennene måtte seire gjennom, før alt dette kunne bli skrevet om dem. Vår tro er en gave fra Gud selv, for vi har intet i oss selv. Men den tro som holder seg fast i løftene, er en tro som bygges inn i oss ettersom vi forstår mere og mere av Guds ord. Når vi leser Es.53:1-7, hvor vi også finner disse underfulle ordene ”Ved hvis sår vi er legt”, så skulle vi ikke feile i å forstå at Guds primære hensikt er først å få oss ut av vårt ned arvede dilemma. Sykdom og plager er alle et resultat av synd og avstand fra Gud. Derfor er ikke hans første bekymring å få deg rent fysisk frisk. Hans primære hensikt er å få sine forutbestemte barn i en slik tilstand at de kan vandre i en fullstendig harmoni med Ham, og helbredelse for legemet er bare ett av de løfter og fordeler som man kan fryde seg i på denne veien. Med andre ord, Gud har til hensikt å helbrede Kristi legeme, men ikke sykdommene og plagene ute blant nasjonene. Brødre og søstre, jeg håper ikke du tror at jeg er imot Guddommelig helbredelse, for det er jeg ikke. Jeg ønsker bare at Kristi

legeme skal komme på rett plass. Jeg husker for flere år siden, da Gud bragte oss ut av metodistkirken, og inn i dette vidunderlige lyset i Hans ord. Jeg ønsket å ha en slik tro som det så ut til at nesten alle forkynte om på den tiden. Jeg ønsket å være så åndelig, og ha så mye tro, at jeg aldri kunne bli syk igjen. Brødre! Jeg forstår nå, at dersom det noen gang skulle hende, så ville Gud opphøre å være en helbreder! Er dette den måten du ønsker å fortolke guds ord på? Dersom det er tilfelle, så vil du måtte ignorere en mengde andre skriftsteder. Nei, du kan like gjerne se dette ærlig i øynene, at slik lærer ikke Bibelen det. Men jeg vil også si dette, at dersom Gud har fortalt deg at du aldri skal bli syk, ja så vil du aldri bli syk. Men de fleste av oss gjennomgår forskjellige tester og prøvelser langs veien, og det er viktig for oss hvordan vi takler disse prøvelser. Dersom vi ikke tillater djevelen å komme inn for å overta vår resonnering langs denne veien, så vil Gud gripe inn å ta seg av problemet. Det er en naturlig reaksjon i oss at vi ønsker utfrielse så snart som smertene setter inn, men det er ikke rett av oss, og heller ikke til velbehag for Gud når vi blir frustrert og tillater oss selv til å løpe løpsk i våre prøvelser. Hans ord lærer oss ikke at vi skulle nekte noen form for medisinsk hjelp dersom det er tilgjengelig for oss. Men ordet lærer oss i sannhet, at om vi aksepterer medisinsk hjelp eller ikke, så skulle vi fremdeles ha tro på Gud, og tro at Han vil tjene alle ting til det beste for oss.

LIDELSE ER IKKE SYKDOM OG PLAGER.

Det er et vers i Salme 34:20, som jeg vil se på mens vi enda er i det Gamle Testamentet. ”Mange er de rettferdiges ulykker, (lidelser) men Herren utfrir ham av dem alle.” Dette er et skriftsted som vanligvis er brukt i forbindelse med sykdom og plager, men dersom du vil gå dette uttrykket i sømmene, slik som det er brukt her, så vil du finne ut at det ikke har noe med sykdom å gjøre i det hele tatt: det er kun brukt i forbindelse med forfølgelser, eller alle de angrep som kommer fra djevelen. Da Herren så ned på Israels barn, mens de var i Egyptens fangenskap, ille tilredt som de var, hva sa da Gud til Moses der ute i ørkenen? ”Jeg har sett deres lidelser.” Han utfridde dem ikke fra Egypten på grunn av sykdom, men på grunn av deres lidelser. Han så deres lidelser, og hørte deres rop. Men deres rop kom på grunn av de forfølgelser som Egypterne la over dem. De hatet dem, og trodde de skulle bli kvitt dem ved å arbeide dem til døde, men Gud hadde andre planer for dem. Han førte dem ut av Egypternes hender. Men er dette måten han alltid bruker når Han skal frigjøre de sjeler som blir forfulgt? Nei! Han frigjør noen av dem, ved å ta dem inn i herligheten, etter at deres hoder er skilt fra kroppen. Han vil nok ikke la en sann kristen bli sittende i fengsel gjennom et

langt liv dog, selv om mange av dem endog tilbrakte mange år av sine liv bak murene til tider. Esaias 53, brukte endog ordet lidelser i forbindelse med Jesus Kristus, men skal vi da si at Jesus var syk eller lå under for plager? Nei! Han var hatet og forfulgt, han ble spottet. Det var Hans lidelser. Du kan ikke bare fortolke noen skriftsteder etter bruken av (norske eller) engelske ord for våre dager. I dag brukes ordet lidelser helst om de som har psykiske handikap. Ordene kan ofte være byttet om når det gjelder datidens ordbruk kontra den som vi i dag måtte velge å bruke. Derfor må vi alltid se på skriften i lys av det språket som er brukt i den tid som det ble skrevet i. For det vil mange ganger ikke kunne bety det samme i dag. Derfor sier jeg at, Gud utfridde de rettferdige av deres lidelser, det er forfølgelser, prøvelser, undertrykkelse, m.m, og noen av dem ble ganske enkelt utfridde ved at de mistet livet ved rettergang. Deres hoder rullet.

Åh, Bro. Jackson, jeg ønsker i alle fall ikke at mitt hode skal rulle. Nei, det gjør ikke jeg heller, men Gud vet i alle fall best, og hvis dette var den måten jeg skulle herliggjøre hans navn på, på beste måte, så ligger det helt over i hans hender. Bare tenk litt på hvordan alle disse Jesu disipler måtte dø. Vi ville aldri ha tillatt at apostelen Peter skulle ha blitt korfestet, eller at Stefanus skulle ha blitt steinet til døde, eller at noen skulle ha blitt halshugget. Dette er alt utenkelig for oss, men Gud tillot det. Hans veier er ikke våre veier. Han er ikke noen ønskebrønn hvor du kan velge mellom mange utveier. Han har en fullkommen vei som han vil vi skal vandre på, og alt annet vil da være å gå utenfor Hans vilje. Vi programmerer ofte alt på en menneskelig måte, og etterpå undrer vi oss på, når mennesker blir frelst, hvorfor deres liv ikke blir forandret. Så forsøker vi å få dem helbredet, mens de hele tiden ligger under i synd. Selvfølgelig kunne Gud ha helbredet dem alle sammen, men helbredelse er ikke de første faser i vårt liv. Noen mennesker vil nok si, ”Vel, Jesus helbredet da i alle fall en hel mengde mennesker mens han vandret på jord, og Heb.13:8, sier at HAN ER DEN SAMME I GÅR OG I DAG, JA TIL EVIG TID. Ja det er den absolutte sannhet, Han er den samme, Hans løfter er de samme, og de vil alltid komme til å være det. Men effekten av Hans løfter vil alltid måtte bli regulert i henhold til Hans vilje og hensikt, isteden for den fortolkning som Raymond Jackson, eller noen annen forkynner måtte ha på disse ting. Gud har kontroll over disse ting på sin egen måte, og det er ikke en eneste ting som vi kan gjøre for å forandre dette. Det er grunnen til at mange mennesker vil komme til å ende opp i en bakevje et sted, før den Herre Jesus Kristus kommer. Hvorfor? Ganske enkelt fordi de vil ha ham ned hit, 10 år før det er Hans skriftsmessige tid for å komme. Det var mange av oss unge mennesker

som en gang satt under Bro. William Branhams tjeneste, og forventet at Herren skulle allerede ha kommet for lenge siden nå, men Gud er ikke bundet ved noe annet enn sitt eget ord. Vel, jeg er glad for at jeg ikke tok del i noen av diskusjonene om å sette en dato for Jesu komme. Det er i alle fall mere enn hva mange av de andre kan si i dag. Men hva jeg mener er, at det spiller ingen rolle hvordan vi måtte ha fortolket spesielle skriftsteder for 30 år siden, vi er jo fremdeles her, og Herren har enda ikke kommet. Det er ingen vits i å forsøke å presse Gud før Hans time kommer. Og det har gjort at mange organiserte kirkegjengere har tatt en ekstrem opposisjonell stilling i livet.

UVANLIGE OMSTENDIGHETER VED HELBREDELSE.

I vår tid, etter reformasjonen, har mange forkynnere rent dogmatisk sett proklamert, at helbredelse kun var for den første Apostoliske tidsalder. Det var bare apostlene som var autorisert til å be for de syke. Jeg tror ikke jeg går for langt når jeg sier, at slike menn har tapt fullstendig kontakten med Gud, ellers ville de ha visst bedre enn å komme frem med noe slikt. De forneker jo den selvsamme bok som de forkynner fra, og det fordi de ikke vet hvordan de skal forstå den. Derfor kan de kun se den medisinske vitenskap som en mulighet til helbredelse i alle ting. Men egentlig er det jo bare Gud som er den eneste kilde til helbredelse. Det er bare om vi kan få våre tanker kanalisert i riktig retning. Jeg må vedgå at jeg ikke forstod disse ting mens jeg enda var tilsluttet Metodistkirken. Men etter den tid har Gud åpnet mine øyne, og latt meg få se klart skjønnheten i denne sannhet. Jesus Kristus er sannelig den samme i går, i dag, ja til evig tid. Det er mennesket som har forandret seg. Gud behandler menneskene etter de omstendigheter de lever etter, og etter de muligheter de har for å kunne høre Guds ord. Men enda under slike forhold, kan man tvinge Gud til å adlyde forskjellige opptrådte linjer gjort av mennesker. Derfor vil alltid enden på all analyse bli, at Gud og Hans ord for alltid forblir det samme, mens religionen i seg selv er full av vantro. De forkynner vantro, og det eneste resultatet de kan fremprovosere, er mere av den samme vantro. Alt slikt virker i henhold til Guds lov om, at det man sår vil man også høste. Du vil alltid høste i mangfold av den sed du sår. Du kan bare ikke så ugress, og regne med å få en avling hvete. Jeg håper du forstår hva jeg mener. Ved det samme tegn kan man heller ikke forkynne vantro, og få sjeler født inn i Guds rike som et resultat av slik forkynnelse.

”Men bro. Jackson, det var da minst 50 mennesker som kom til alteret i vår kirke sist kveld.” Det har intet med saken å gjøre. Du kan nemlig ikke forandre Guds ord. Det er historisk bevist at Gud mange ganger har vist seg nådig gjennom helbredelse under forskjellige omstendigheter, hvor de som har vitnet om disse ting, kanskje aldri hadde den samme sjansen igjen. Jeg vil bare minne deg om noe jeg leste fra en gammel bok om John Wesley. Han var ikke en typisk helbredelses forkynner slik som mange av våre dagers evangelister er kjent som. Men det er to spesielle tilfeller omtalt der som jeg vil fortelle deg. Det var en kvinne som var en ivrig tilhenger av John Wesleys lære. Tiden var kommet for henne at hun skulle føde et barn. Kvelden kom og fødsels veene startet, og de sendte bud etter en lege. Legen kom, og han gjorde alt som sto i hans makt å gjøre, men noen fødsel skjedde ikke, og hennes smerter gikk over i fryktelige pinsler. De fryktet for kvinnenens liv, men skjønnte at det var lite de kunne gjøre for henne. Da var det noen som kom på den ideen å kalle på John Wesley, slik at han kunne komme å be for henne, for de trodde på bønner gjennom denne Guds mann. Et sendebud ble sendt i all hast for å få tak på ham, men når han kom frem til stedet hvor John Wesley bodde, kunne de ikke finne ham. Men vet du hva som skjedde? Noen sa, her har du det hestedekke som han bruker for å underlag til sadelen, ta den., Hvor dåraktig, ville sikkert mange si. Men venner, tro ikke at Guds arm er for kort. Er det noe som er for vanskelig for Ham? Sendebudet tok dette teppet med seg og de la det over kvinnens mage, og på et lite øyeblikk begynte fødselen og hun fikk sitt barn. Kan vi stille Gud spørsmål? Absolutt ikke. Jeg er sikker på at denne kvinne ikke ønsket å gjennomgå samme opplevelse igjen ved neste nedkomst, bare for å bevise at Gud fremdeles er en helbreder, eller for å undersøke om Han er den samme. Men Gud tillot denne tillitsfulle kvinnen å lide denne smerte, så han kunne vise henne hvor virkelig Han egentlig er. Hvor fikk de ideen fra når de gjorde det slik, kan noen spørre? De fikk det fra Ap.gj.19. hvor Paulus hadde den store vekkelsen i Efesus. La oss lese vers 11 og 12. ”Og usedvanlige kraftige gjerninger gjorde Gud ved Paulus hender, så at de endog tok svededuker eller forklær som han hadde hatt på seg, og bar til de syke, og sykdommene vek fra dem, og de onde ånder for ut av dem.” Den medisinske vitenskap i vår tid ville si at dette var skjære tullet, men Gud brukte det da, og Han har brukt det fra tid til annen i ettertiden også. Men si meg, skulle vi da lage en lære ut av slike ting? Nei! det er ikke nedtegnet i Bibelen for å bli brukt som et fundament for lære. Det bare viser oss hvor suverene Gud er, og hvordan Han kan gjøre slike ting til forherligelse av sitt navn, uten at Han skal behøve å bli presset av mennesker til å gjøre tingene om igjen etter

deres ønsker. Det er grunnen til at jeg sier, at Gud er ikke noen maskin som du kan snu og vende på som du vil.

NOE DU IKKE KAN KJØPE ELLER SELGE.

En annen ting som også fortelles om John Wesley er dette. Mens John Wesley sto og forkynte, og den Hellige Ånd kom over folket, så kunne de falle om under kraften, og noen måtte kjøre dem hjem i en vogn. De la ikke sine hender på dem for at de skulle få denne opplevelsen, det var en egen berøring av Gud. Men på et spesielt møte var det en mann til stede som hadde gjort narr av dem som falt under Åndens kraft. Han kalte dem for noen fanatikere, og han tenkte at det hele var bare dårskap. Men Gud tenkte ikke at det var dårskap, for litt senere ble den samme mannen funnet på gulvet og veltet seg i svær krampe. Legen ble tilkalt og han gjorde alt han kunne, men mannen var fremdeles i store smerter, og han tigget dem om å gjøre noe for ham. Da de hadde gjort alt det de kunne gjøre, og de trodde mannen kom til å dø, sa mannen: ”Spør om han kan komme å be for meg. John Wesley kom inn og knelte ned ved mannen mens han lå der og skrek i smerter på gulvet. Han ba for ham, og øyeblikkelig forsvant smertene. Han kritiserte aldri Guds gjerninger mere. Men vet dere hva det minner meg om? Vi har i dag disse ”Kristi kirkes” forkynnere som gjennom radioprogram utfordrer folk til å komme å helbrede andre, dersom de tror at det finnes noe som heter Guddommelig helbredelse. Jeg vet ikke hvorfor Gud lar dem holde på med en slik ugudelig kritikk, men det er i alle fall en grunn til hvorfor de sier det de gjør. De har gått så langt som å tilby 10.000 dollar for et vitenskapelig bevis på at noen har blitt helbredet under Guds kraft. De er blinde, og kan ikke se hvor de går. Ingen som har opplevd Guddommelig helbredelse, ser egentlig frem til å selge sin opplevelse til en gruppe vantro mennesker som dette. Kanskje skulle jeg si det slik. Som jeg kan forstå det, de som har akseptert slike tilbud fra utfordrerne, har aldri vært i stand til å bevise noen ting, for Gud er ikke i slike ting. De skal få sine beviser i sin tid, men det vil ikke kunne hjelpe deres vantro sjel. Dette er ikke måten Faderen drager på sine sjeler til frelse.

HVEM ER SÅ EVANGELIET FOR?

Ettersom vi går dypere inn i løftet om frelse, så må vi erkjenne at løftene er gjort av den Allmektige Gud, og fordelene i løftene blir utgytt over den trengende menneskehet for å utfylle Guds suverene hensikt. Vi har ingen rett

til å trekke løftene ut av sin bibelske sammenheng, med det for øye å gjøre dem til vår lille kirkes store program. Vi kan jo ikke engang gjøre det med løftet om frelse for bortførte sjeler. Så hvorfor skulle vi bli tillatt å distribuere barnas brød på en kjødelig og verdslig måte? Jeg vet at dere sikkert har hørt til tider, hvor forkynnere kan si, : ”Kom synder, gi ditt hjerte til Gud, du kan bli frelst når som helst, hvor som helst, og på det sted du selv velger, så hvorfor ikke nå. ” Men det er ikke sant. En bortført synder kan ikke bli frelst før Guds Ånd drager ham, samme hva predikanten måtte si. Naturlig sett, når vi ser på den store befalingen, så sa ikke Jesus,: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet til enhver forutvalgt sjel. Hva mener du her? Jeg kan forsikre dere om at jeg har kjent mennesker som fortolker ordet slik. Men Guds vilje for oss er at vi skal forkynne evangeliet for alle som vil høre på det, og han vil frelse alle dem som har et øre til å høre når Guds Ånd sier til dem, Dette er for deg, i dag er din dag for frelse. Vi forkynner som om hele verden skal kunne tro det, men vi vet at bare de forutvalgte som Faderen kjente, vil kunne tro til frelse. Vi vet også at Guds løfter gjelder bare for dem, selv om det er kjent at mange andre har dratt ut fordeler fra mange av disse løfter.

Les Joh.6:44, slik at du har et skriftsted for det jeg her sier. ”Ingen kan komme til meg uten at min fader, som har sendt meg, drager ham, og jeg skal oppreise ham på den ytterste dag.” Vårt eneste ansvar, og autoritet, ligger i å forkynne evangeliet til enhver skapning. Det er Guds ansvar å trekke på disse forutvalgte sjeler slik at de kan se sitt behov for å frelse. De første apostler forsøkte aldri å manipulere evangeliets budskap, og presentere det som om at enhver person selv kunne velge om han ville tro til frelse eller ikke, uten at Gud drog på dem. Og de gikk heller ikke rundt å kikket kun etter de forutbestemte sjeler, så de kunne forkynne for dem. De forkynte slik at alle dem som hørte på, i deres øyne, kunne vinne frelse, men de gikk ikke rundt og tvinnet armene på noen for å få dem til alteret for bønn. De nedtegnet heller ikke deres navn i kirkebøker. De overlot et slikt bokholderi til ham som de visste kjente de navn som sto der inne. Disse var innskrevet av Gud før denne verdens grunnvoll ble lagt, før han hadde skapt noen ting. Her er det at Hans store forkunnskap kommer inn i bildet. Han trengte ikke å vente til enden for å finne ut hvem det var som skulle komme til å bli frelst. Han visste det allerede. Evangeliet er forkynt for å kalle arvingene til frelsen, hjem til deres arverett, men de som forkynner ordet, vet ikke hvem disse arvingene er, så de forkynner evangeliet til alle som vil lytte. Priset være Herren! Jeg er glad jeg ikke vet hvem det er som er forutbestemt til troen. Jeg foretrekker å la Ham ta seg av disse ting. En ting

vet jeg dog. Mange ganger har Gud helbredet en fortapt mann for å tiltrekke seg hans oppmerksomhet. Og mange ganger når det skjer, så trekker det til seg andres oppmerksomhet også, men dette ligger helt i Hans hender. Mennesket i seg selv har ikke noe kontroll over dette. Det er akkurat som i den hendelsen da Den Hellige Ånd ble utgytt over hedningene i Kornelius hus, og det skjedde før de ble døpt i vann. Gud er suveren, Han kan gjøre slikt. Men løftet i Bibelen sier i. Ap.gj. 2:38, at en spesiell tilstand må først forefinnes. ”Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få den Hellige Ånds gave.” Og merk deg det neste verset. ”For løftet hører eder til, og eders barn, og til alle dem som er langt borte, så mange som er kalt av Gud.” Ta dette verste sammen med Joh.6:44, og da kan du se at bare dem som er draget av Faderens Ånd vil kunne tro til frelse. Bro. Jackson, står det ikke, den som vil, han komme? Jo, men Gud vet på forhånd hvem som vil. Han fortalte endog til Kain at dersom han ville gjøre rett, så skulle også han bli akseptert. Men han visste at Kain aldri ville bli rett for Gud. Gud tvang ikke Kain til å gjøre det han gjorde, men Han tvang ham heller ikke til å gjøre det rette. Han tillot Ham bare å følge sin nedarvede natur.

NOEN MIRAKLER FORÅRSAKER VANSKELIGHETER.

La meg nå ta dere med til Joh.5, til en annen side ved Guddommelig helbredelse. Jesus er i Jerusalem på sabbaten og befinner seg på veien til Betesta dammen. Der lå det mange mennesker som led av de forskjelligste sykdommer. De lå der rundt dammen, for til visse tider kom en Engel ned og opprørte vannet, og de som da først kom seg ut i vannet ble da helbredet. Dette var det mange som håpet på å klare. En av dem som lå der, var en mann som hadde vært syk i 38 år. Han kunne ikke gå. Jesus kom da frem dit, så på ham og sa: ”Vil du bli helbredet?” Vi må forstå at Jesus ble ledet av Faderen til å gjøre dette. For etter Hans egne ord, så gjorde Han intet uten Faderen viste Ham det. ”Den syke svarte Ham, Herre, jeg har ingen til å kaste meg ut i vannet, når det blir opprørt, for før jeg kommer frem så har en annen allerede kommet uti før meg. (bare én person ble helbredet hver gang vannet ble opprørt). Jesus sa til ham: Stå opp, ta din seng og gå! (Han lå ikke på en gammeldags jernseng, det var bare et teppe som han skulle rulle sammen.) Og øyeblikkelig ble mannen helredet, og han reiste seg, tok sin seng og gikk, og det var sabbat den dagen.” Dette skjedde midt i den jødiske kirkes hovedkvarter. Fariseerne og skriftlærde fantes over alt, og denne kvisten som skjød opp av tørr jord, en tander plante ute i ødemarken, utfoldet seg mitt blant det åndelige øde. Han strakte sin nakke frem. I vers 10. våkner

hyklerne til live. ”Jødene sa da til ham som var blitt helbredet, det er deg ikke tillatt å bære sengen på en sabbatsdag. Han svarte dem: Han som helbredet meg sa til meg, ta din seng og gå.” Det satte sinnene i kok. De hadde ikke noe rom for medlidenhet og nåde. Alt de hadde interesse av var at folket holdt seg til lovens bokstav. Så hva forårsaket da denne helbredelse? Den skapte opprør. Faderen ledet Jesus midt opp i dette, og det skapte bare vanskeligheter. Jødene forsøkte å drepe Ham fordi han gjorde dette på en sabbat. Det så ut til at den eneste som var lykkelig i denne situasjonen, var den som ble helbredet. Jeg håper du får tak i hva jeg mener her. Jeg ser denne helbredelsen som næring for kritikerne slik at de kan få noe å snakke om. Med andre ord, dette skal Gud komme til å dømme dem ved. Dette var forordnet av Faderen som en spesiell hensikt. Jesus var ikke ute på en helbredelses kampanje, ellers ville han nok ha helbredet alle de andre som også lå der rundt Betestadammen. Nei, Han helbredet denne mannen, fordi Han hadde en spesiell hensikt ved å gjøre det. Jeg vet at noen av dere vil si, at det er Guds vilje å helbrede dem alle. Jeg er enig i, ut fra et menneskelig synspunkt at det skulle ha vært vidunderlig. men jeg vet også at dersom Han gjorde det, så ville vi snart være på samme nivå som Israels barn, som hadde glemt hva Gud hadde gjort for dem der nede i Egypten. Det første som hadde skjedd, var at vi ville ha løpt rundt omkring og lett etter noe nytt som Han kunne ha gjort for oss. Bare ikke fortell meg at ikke mennesker er slik. Folk har bare så alt for lett til å glemme hvem Gud er, men Hans egentlige hensikt er å holde sine barn i rett tråd med sin vilje.

FORÅRSAKER SYND SYKDOM?

Det neste skriftsted som jeg ønsker å ta for meg, er ikke særlig populært for Guddommelig helbredelses forkynnere, og for dem som liker å forkynne om at å tale i tunger er tegnet på at vi har den Hellige Ånd. Men dette er nedskrevet i Bibelen med en hensikt, så la oss se litt på det. Vi er i Joh. 9:1, ”Og da Han gikk videre, så Jesus en mann som var født blind. Og hans disipler spurte Ham: Rabbi! hvem er det som har syndet, han eller hans foreldre, siden han skulle fødes blind? Venner dette er en tragedie. Det er en fryktelig ting når en baby er født blind. Men det er en enda verre tragedie når visse forkynnere lærer at det er et resultat av deres synder, enten deres foreldre eller barna selv. Men mennesker er nå en gang slik. Og det var også grunnen til at disiplene spurte slik de gjorde.” Jesus svarte dem: Hverken har han syndet eller hans foreldre, men det var for at Guds gjerninger skulle åpenbares på Ham.” Det betyr ikke at ikke noen av dem hadde gjort noe galt her i livet. Men denne tilstanden var i alle fall ikke kommet på grunn av

familiens synder. men du vil i dag kunne finne mange mennesker som nettopp ser det på en slik måte, at synd og sykdom alltid hører sammen. Det er derfor jeg nevnte dem som tror på tungetalen som det sikre bevis på Åndens dåp. Det er folk i dag som aldri vil tro at noen har den Hellige Ånd, dersom de ikke har talt i tunger. Men tror du det? Er det noen av dere som tror det slik? Dersom dette var sannheten, så ville i alle fall alle døve og stumme personer ende opp i helvete, dersom ikke Gud helbreder dem først. Kan dere se hvordan en slik lære vil kunne føre dere? Slike personer vil måtte bli helbredet først, før de kunne bli født på ny, og bli Guds barn, for dåpen i Den Hellige Ånd ER DEN NYE FØDSEL.

Derfor må vi konkludere det hele med, at dersom vi skal tro Bibelen, så kan en person motta den Hellige Ånd uten å tale med tunger, men han kan ikke være født på ny uten å ha den Hellige ånd, for DEN NYE FØDSEL ER DÅPEN I DEN HELLIGE ÅND! Så mitt poeng her er dette: Forbind ikke frelse for sjelen til noe annet enn troen til omvendelse og lydighet til Guds ord. Og forsøk ikke å sammenbinde fysiske handikap med personlige synder. Selvfølgelig har alle lidelser og sykdommer sitt utspring fra den originale synden i Edens have, men vi kan bare ikke forbinde personlige synder til alt dette bestandig. For noen ganger er alt dette skjedd kun for å forherlige Gud. Det var også tilfellet her, og forårsaket at Jesus spyttet på marken, og gjorde en deig av spyttet og gned det inn på den blinde mannens øyne. Så bad Han ham om å gå til dammen Siloa og vaske seg. Da mannen hadde vasket seg fikk han sitt syn igjen, men ikke alle priste Gud for det. Fariseerne og de skriftlærde reagerte på sin vanlige måte, og ikke lenge etter var til og med hans foreldre redde for å erkjenne at Jesus hadde gjort et under for deres sønn. De ble truet med å bli utstøtt av synagogen. Men du må egentlig lese de tre siste versene i dette kapitlet for å kunne se Guds hensikt med denne episoden. I vers 39, leser vi dette: ”Og Jesus sa : Til dom er jeg kommet til denne verden, FOR AT DE SOM IKKE SER, SKAL SE, OG DE SOM SER, SKAL BLI BLINDE.” Hva blir da vår konklusjon? Ganske enkelt dette, mange ganger bruker Gud Guddommelig helbredelse til å trekke syndere til Kristus, men det må aldri bli slik at vi forsøker å lage en lære ut av det han gjør. Når vi analyserer Kristi gjerninger, finner vi at mange ganger når Han gjorde mirakler eller helbredelser, så kunne hundrerer begynne å tro på samme tid. Men andre ganger igjen kunne han utføre hundrerer av mirakler, og bare én begynne å tro, og akseptere Ham som frelser. Med andre ord, en gal lære om helbredelse har forårsaket at mang en stakkars sjel har mistet fotfestet når sykdommer og plager har rammet dem. Aldri noen gang i Bibelen kan du finne at Jesus eller hans

disipler lærte noe som kunne få folk til å si; dersom jeg ikke er i stand til å tro på Ham som min overnaturlige lege, så kan jeg nok heller ikke bli frelst. Men enda så finner vi menn i dag som nettopp lærer det bort slik, og mange av dem har endog en stor skare som følger dem i disse fotspor. En slik gruppe er bosatt i det nordlige Indiana, og de har faktisk det samme navnet som vi har (Faith Assembly). De tror ikke på det å gå til en doktor, og heller ikke tror de på å ta medikamenter. Og mange av dem dør nettopp på grunn av det. Det resulterer at de ofte er i nyhetsbildet. Men nyhets media har sjelden lyst på å trekke frem vårt lys, i vårt Faith Assembly. De slår det hele under én kam. Men vi har ikke det lys som det de andre forfekter. Vi lærer ikke slikt her. Men det kan jo være noen iblant oss som tror det på den ekstreme måten. Men det er ikke på grunn av at de har lært det her. Jeg tror i sannhet at Gud er en overnaturlig helbreder, og Han har helbredet meg mange ganger. Men det har også vært tider da jeg har følt for å søke medisinsk bistand. Og jeg er Åndelig positivt overbevist om at det har aldri virket inn på mitt frelses standpunkt på noen måte. Og det har heller aldri frarøvet meg min personlige tro og tillit i Gud. Jeg tror bare at Gud forventer av oss å bruke litt vanlig forstand etter som vi vandrer på denne livets sti. Det å være et Guds barn er ikke beroende på om vi er i stand til å etterleve urimelige regler og lover, det er et liv som skal leves. Det at du har fått Guds Ånd i deg hjelper deg til å forstå at du ikke trenger å leve etter strikse regler laget av kjødelige mennesker. Men djevelen er nå ganske lur da. Og kan han bare få dine tanker bort fra å tjene Gud, så vil han forsøke sitt beste for å få deg inn på noen ekstreme menneskelagde læresetninger, som vil stjele fra deg et hvert sant fellesskap med vår himmelske Far. Somme mennesker arbeider så hardt for å forsøke å bevise sin tro, at de egentlig aldri er i stand til å fryde seg i den ekte tro som de har fått i Gud. Det er det som gjør det hele så trist, når disse stakkars sjelene blir opplært til, at dersom de går til en lege, så beviser de bare at de ikke har noen tro på Gud. Det forårsaker at mange av dem forsøker å leve sitt liv, uten Kristi Ånds veiledning for dem. Som jeg tidligere har sagt, dersom Herren har fortalt deg at du aldri trenger å gå til en lege, ja da kan du hvile i det, men dersom du bare forsøker å følge en eller annen kjødelig lære om det mennesket kaller guddommelig helbredelse, så vil du bare havne ut i elendigheten et sted, for Gud har ikke forpliktet seg til slike ytterligheter.

HVORFOR HAR MANGE DET SÅ TRAVELT?

Disse som på en eller annen måte har fått den ideen at de alltid må være ute for å gjøre noe for menigheten hver uke, dag, time, eller lignende, har også

mistet lyset i Gud. For Han holder dem ikke stadig på farten for å slite dem ut i tjenesten. For flere år siden, like etter at vi hadde startet opp med møtene i vår egen krike ned i New Albany, så hadde jeg den ideen, at for å tjene Gud godt nok, så måtte vi løpe rundt på alle steder der det skjedde noe. Vi hadde møte her på tirsdag kveld. Vi gikk til Branham Tabernakel på onsdag kveld, og et annet sted på torsdag kveld. Og dersom det skjedde noe på fredag og lørdag, så forsøkte vi vårt beste for å være der også. Deretter hadde vi våre egne møter igjen på Søndag. Vi var konstant på farten, og det skjedde inntil at omstendighetene trengte seg på til forandring. Jeg fikk plutselig en meget kraftig forkjølelse, og den hang over meg i ukevis. Hver gang jeg forsøkte å forkynne så ville stemmen min bare briste. Jeg prøvde å bruke alle slags lindrende midler for halsen for å se om det kunne hjelpe. Jeg tok Aspirin, og forsøkte å holde det gående, men jeg ble rett og slett utkjørt. Så en dag, like sikkert som jeg står her nå, talte Herren til meg og sa: Stopp denne runddansen, slutt å løpe omkring. Gjennom en slik tilstand kom jeg til den konklusjon, at jeg egentlig bare hadde fartet rundt på grunn av mine egne ideer. Det er mere å tjene Gud i, enn bare det å løpe rundt om på forskjellige plasser alltid. Jeg har hørt folk sagt, og jeg vet du har sagt det også, ”dere kan bare ikke gå for ofte i Guds hus” Men jeg er her for å fortelle dere at det er mulig. Du kan løpe deg selv rett i senk. Etter å ha lært denne leksen på kjødet, på den harde måten, kom jeg til den konklusjon at Faith Assembly ikke kom til å ha så veldig mange program gående, som skulle få folk til å komme til kirken hver eneste kveld.

Du kan kjøre deg selv opp i et slikt travelt hjørne, at du rett og slett mister synet på det egentlige målet i det kristne liv. Et vanlig uttrykk som man hører ute i kristenheten, er at man er travelt opptatt med å tjene Gud, vi er frelste for å tjene. Men jeg må dog si, vi er frelst for å leve et liv i sannhetens lys, og i sann hellighet, og vi trenger å vente på Gud så Han kan lede oss inn i den tjeneste som Han har for oss. På denne måten kommer vi ikke bare til å tjene et eller annet program, og Gud vil gjøre oss i stand til å gjøre det han egentlig har kalt oss til å gjøre i Hans tjeneste. Det er ingen vits i å bli overarbeidet i det vi har med Ham å gjøre. Vi finner en sak i det Nye Testamentet, hvor en broder gikk for langt i sitt legeme i sin tjeneste for Apostelen Paulus. I Fil.2, står det at Epafroditus var syk, og nær døden fordi han ikke sparte seg selv i tjeneste for ham. Men Paulus sa at Gud miskunte seg over ham, og sparte hans liv. Derfor sendte Paulus ham tilbake til sin vennflokk. ”Derfor sender jeg ham dess snarere, for at I kan glede eder ved å se ham igjen, og jeg kan være mere fri for sorg.” Grunnen til at jeg valgte ut denne lille historien i vårt budskap er fordi det viser oss det

faktum at vi kan bli dødssyke, uten egentlig å ha en sykdomsplage i livet. Denne broren ble syk fordi han hadde drevet seg selv for langt i sin tjeneste for å gå Paulus og de andre til hånde.

EN DØD MAN VENDER TILBAKE TIL LIVET.

La oss ta for oss Joh.11, hvor vi skal se på en annen Guddommelig hendelse, virket ved Guds hånd til Hans herliggjørelse. Det gjelder en av Jesu venner, Lasarus, og kapitlet åpner opp med å si: ”Og det var en syk mann, Lasarus fra Betania, den by som Maria og hennes søster Marta bodde i.” Betania var en liten by på andre siden av Oljeberget, ikke langt fra Jerusalem. Derfor når Jesus dro opp til Jerusalem for å forkynne, så vendte han tilbake til Betania og tilbragte natten der sammen med sine venner, Marta og Maria og Lasarus. Men når dette skjedde var Jesus nede ved elven Jordan og forkynte, ved de samme områder hvor Johannes hadde døpt Jesus. Så han var et godt stykke fra Betania hvor hans venner bodde. Vers 2.”Det var Maria som salvet Herren med salve og tørket hans føtter med sitt hår, det var hennes bror Lasarus som var syk. Søsteren sendte da bud til ham og lot si: Herre! se, han som du elsker, er syk. Da Jesus hørte det, sa han: Denne sykdom er ikke til døden, men til Guds ære, for at Guds sønn skal bli æret ved den.” Venner, denne sykdom var ikke bare noe som bragte plutselig død over Lasarus. Dette pågikk over en tid. Og selv om det ikke står omtalt på noen måte, tror du ikke at Marta og Maria forsøkte alle tenkelige måter som var tilgjengelig for å få ham frisk. Jødene hadde sine leger, og Jesus henviste aldri til noen av dem at de aldri måtte bruke dem. Det er hedningene som har tatt spesielle skriftsteder og forvrenget dem, og på denne måte ekskludert all medisinsk hjelp. Jeg skal ikke ta tid her til å etablere ved skriften at medikamenter ble brukt i Bibelen, for de aller fleste av dere vet allerede at det er tilfelle. Så la oss fortsette videre. Gud hadde altså gjort i stand et tilfelle hvor han skulle få herliggjort sitt store navn, og at også hans sønn Jesus Kristus skulle bli herliggjort gjennom dette. Disse to søstrene gjorde det de kunne for å holde feberen nede, de trøstet sin bror Lasarus, men venner, Jesus visste allerede hva utkommet av dette tilfelle skulle bli. Derfor var det ingen andre måter det kunne ha blitt forandret på. Selv om det hadde vært 10.000 predikanter i bønn for Lasarus for helbredelse så ville han allikevel ha dødd. Dette var noe Gud hadde forordnet.

Vers 5:”Men Jesus elsket Marta og hennes søster og Lasarus. Da han hørte at han var syk, blev han der ennå to dager på det sted hvor han var,” Den menneskelige tanke hadde nok vært å slippe alt han hadde i hendene og begi

seg i vei, men Jesus gjorde bare det han ble ledet av Faderen til å gjøre. Det ville ikke ha gjort ham noe godt å gjøre som alle andre mennesker ville ha gjort. Åh, predikant, dersom du elsker ham slik du har sagt at du gjør, så kom øyeblikkelig å be for ham. Nei, men to dager senere sier Jesus til sine disipler. ”Vår venn Lasarus har sovnet, men jeg går for å vekke ham”. Disiplene skjønnte ikke hva han mente med dette, de trodde bare han hadde fått hvile gjennom sykdommen, derfor sa de. ”Herre, er han sovnet inn, da blir han frisk igjen.” De forsto enda ikke at Jesus refererte til denne søvnen som død. ”Da sa Jesus rent ut til dem: Lasarus er død. Og jeg er glad for eders skyld over at jeg ikke var der, for at I skal tro, men la oss gå til ham!” Da trodde disiplene at han mente at også de skulle gå i døden. Men Tomas sa, ”La oss gå med ham”. De valgte der å gå i døden med ham. Vel dere er alle kjent med denne fortellingen. Lasarus hadde allerede vært død i fire dager når de kom dit, og mange av jødene fra Jerusalem var der for å trøste søstrene. Og når Marta hørte at Jesus var kommet sprang hun ham i møte og sa: ”Herre! hadde du vært her, da var min bror ikke død, men også nu vet jeg at det du beder Gud om, vil Gud gi deg.” Den kjemiske reaksjonen i det menneskelige legemet begynner å brytes ned kraftig etter fire dager, dersom ikke legemet da skulle være godt balsamert, slik vi gjør det i våre dager. Men Jesus sa til Marta, ”Din bror skal oppstå igjen. Marta sier til ham: jeg vet at han skal oppstå i oppstandelsen på den ytterste dag. Jesus sa til henne: Jeg er oppstandelsen og livet.” Men la oss gå raskt videre. Jesus spurte dem: ”Hvor har I lagt ham?” Det var en grav, forseglet med en stor sten foran inngangen. Men han sa: ”ta bort stenen! Marta, den dødes søster, sier til ham: Herre! han stinker allerede, for han hadde ligget i fire dager.” Han ba dem ikke å gå inn der for å bære ham ut, selv om han var emballert med liksvøp og det som hørte til der. Da de veltet stenen til side, løftet Jesus enkelt sine øyne mot Faderen og sa, ”Fader! jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste jo at du alltid hører meg, men for folkets skyld som står omkring, sa jeg det, for at de skal tro at du har utsendt meg. Og da han hadde sagt dette, ropte han med høy røst: LASARUS, KOM UT!”

Venner jeg vil dere skal tenke nøye på omstendighetene her. I det øyeblikk Jesus sa: LASARUS, KOM UT! da var det gjort. Der sto Lasarus utenfor graven, men fremdeles inntullet i liksvøpet fra øverst til nederst. Han kom ikke spaserende ut, men han fløt ut under Guds kraft. Der sto det en levende mumie om så kan sies. Og Jesus sa til dem, ”Løs ham og la ham gå!” De jøder som hadde kommet for å trøste Marta og Maria, så alt det som skjedde, og noen av dem trodde på ham, mens andre gikk og fortalte det til fariseerne og de skriftlærde. Venner dette satte det religiøse hovedkvarter i opprør.

Man skulle kunne ha forventet at et slikt mirakel skulle ha omvent en hel by, men nei, i stedet satte det en hel by i opprør. De vendte seg enda mere imot ham. Og den samme ånd råder også i våre dager. Det spiller ingen rolle hva som skjer, eller hvor meget godt det kommer ut av Guds vei, det er alltid en flokk mennesker som vil finne feil gjennom det som vi gjør, og måten det gjøres på, og på hvem det skjer med. Men i stedet for å gi Gud ære, ble de fra seg av raseri. Men venner, intet kan forandre Guds plan og hensikt. heller kan ingen diktere Ham, om hva Han bør og må gjøre. Bro. Jackson: Vil Gud helbrede en synder? Selvfølgelig vil han det, og det betyr nødvendigvis at denne synder vil gi sitt hjerte til Herren. Vil han helbrede alle syndere? Det er et dåraktig spørsmål, da vi vet at Gud har sett alle ting på forhånd. Derfor vil Han også ha en spesiell hensikt med det han gjør. Det er selvfølgelig naturlige metoder for å bli helbredet, og det er ofte ikke engang tatt i betraktning som en overnaturlig akt, for det virker gjennom hans lov om helbredelse i legemet. Gud er den eneste helbreder som finnes, selv om det er mange som assisterer gjennom prosessen i naturlig legedom. Men en Guddommelig akt er, når Gud går utenom de naturlige lover, og med sin kraft går utenom de eksisterende tilstander, og ved dette viser seg som en Gud over det umulige. Men det er ikke den vanlige prosessen som vi blir lagt ved. Gud mente aldri at vi skulle gå utenom de naturlige lover som han har lagt foran oss, og på denne måte bare leve i det overnaturlige hele tiden. Og sannheten er den, at ingen kan det, selv om mange snakker om det, og lærer om det som om dette er hva man skulle gjøre alltid.

JOBS PRØVELSER OG TRO.

Jeg er mange ganger forskrekket over de Bibel eksempler som noen mennesker bruker, når de skal bevise eller også bortforklare ting. En mann hadde skrevet i en liten bok som jeg har et sted, at Job var syk på grunn av frykt. Vet du hvor han fikk denne ideen fra? Jo, fra Job 3:25, hvor Job i en lengere veklage over sin stilling sa: "For alt det fryktelige jeg reddes for, det rammer meg, og det jeg gruer for, det kommer over meg." Dersom mannen som skrev boken bare kunne ta litt tid til å lese begynnelsen av Jobs tale, så ville han ha sett at Job ikke var redd for noe, før djevelen startet sitt angrep på ham. Bibelen sier at han fryktet Gud, og hatet det onde, og at han var en fullkommen mann på alle sine veier. Det var det vitnesbyrd Gud gav om Job til Djevelen, når Satan anklaget Job fremfor Gud. Det Job nevnte om frykt, var hans bekjennelse etter at han hadde begynt å lide alle disse ting. Han fryktet ikke noe før disse byller slo ut på ham, før hans sønner og døtre ble tatt fra ham. Men endog gjennom dette elsket han Gud og var ærbødig for

Ham i alle ting. Den eneste frykt han hadde, var den ærbødighet som mennesket skal ha for Gud. For Bibelen selv sier, at Guds frykt er begynnelsen til visdom. De mennesker som har Guds frykt på en slik måte, er rake motsetningen til de menn som Peter talte om i 2.Pet.2, og de som også Judas talte om. De talte om mennesker som ikke fryktet Gud i det hele tatt, og som ikke hadde tanker for annet enn å bygge rundt sitt eget kjød. Men la meg si dere noe venner, den samme djevel som testet Job, er fremdeles i denne verden i dag, og Gud tillater fremdeles at Satan får prøve Guds barn. Så få ikke den ideen at Gud har forlatt deg bare fordi noe hender som du ikke forstår. Satan sa til Herren. Den eneste grunnen til at Job tjener deg, er fordi du har velsignet ham så mektig, du har jo omhegnet ham. Men dersom du bare tok bort din hånd, og tok fra ham det han hadde, da ville han forbanne deg mitt opp i ansiktet. Men Herren visste bedre, men han tillot Satan å sette igang en prøve over Jobs liv. Han tok fra ham alt det han eide, men hans liv ble ikke rørt. Du ser, Gud gjorde dette med en hensikt, og han tillater fremdeles slike ting å hende fra tid til annen. Men man kan heller ikke gjøre seg opp en ferdig mening i dette tilfelle, og overføre det på alle andre situasjoner du måtte komme over. Noen sykdommer er resultat av synd, og andre ganger, eller skal vi heller si, i andres liv, er det rett frem sagt en prøvelse for deres tro. Du kan merke deg dette, mens Job satt der og skrapte seg med et potteskår på sine byller, så kommer det her noen predikanter som trodde de visste mye om slike ting, og de sa, sannelig dette er resultat av dine synder. Hvorfor bekjenner du nå ikke med en gang? Job kalt dem sveikefulle trøstere, fulle av tomme ord, og det er i grunnen alt man kan si om slike trøstere når de kommer på veien. De fleste av dem kjenner svært lite til Guds sanne plan og hensikt, og vet ikke å kunne se på en situasjon ut fra et bibelsk standpunkt. Men i Jobs tilfelle hadde Gud en annen predikant som ikke fulgte det samme mønster som de andre. HALLELUJA! Denne kom med noen visdomsfulle råd, og Job registrerte at hans råd var annerledes. Når han var ferdig, var Jobs holdning helt forandret, for han hadde hørt Herrens ord. Vet du hva Jobs problem egentlig var? Han var rettferdig i sine egne øyne, og han var ikke engang i stand til å avsløre det, før Elihu talte til ham. Etter stunden med ham, fikk Job begynne å sette alle ting i rette skikk. Hvem tror du det var som skrev hans vitnesbyrd? Jeg tror ikke det var hans kritikere. Alt hva de kunne gjøre, var å finne feil og mangler på ham, så de kunne få fordømt ham, så de ville nok ikke ha vært så ivrige etter å skrive om ham, når Gud reassurerte Job i dobbel forstand. Mitt poeng er dog, at når han var testet, så fremstod han som det rene gull. Det fremkommer også av hans eget vitnesbyrd. Vi kan ta det med oss til Jakobs brev, som var skrevet til de tolv Israels stammer som var sprett om i verden.

”Mine brødre, regn det bare for glede når dere kommer inn i allehånde fristelser, da dere vet dette at deres tro virker tålmodighet” osv.: Men betyr det da at all sykdom er til for den samme hensikt som den var for Job? Nei! Absolutt ikke. Guds barn er nødt til å søke Gud etter svar i de problemer de har. Og det fører oss inn på et annet område. Hvordan er det vi ber? Noen vil gjøre det slik Job gjorde det i begynnelsen, og si, Herre hvorfor er alt dette kommet over meg? Og mange andre selviske bønner stiger opp i samme stil. Men på den annen side finner vi disse som i sannhet ydmyker seg innfor Gud og mennesker, og har som eneste lengsel å kjenne den fullkomne vilje fra Gud med sine liv. De vet at fordelene i den åndelige verden er tilveiebrakt på Golgata for dem som gir Gud førsteplassen i sitt liv. Og som vet at vi fortjener ikke noe fremfor Gud bare på grunn av vår egen godhet. La oss så søke Gud av hele vårt hjerte, og stole på Ham i alle situasjoner i våre liv, så de kan komme oss til gode. Og fremfor alt, lag ikke en læresetning av alt det du leser i bibelen, hvor Gud bruker sin overnaturlige kraft til å forandre omstendigheter som har låst seg fast for noen.

FORANDRER GUD NOEN GANG SINE TANKER?

Jeg har sett hvor oppskaket folk blir, når jeg sier at det ikke finnes noen lære i Bibelen som heter Guddommelig helbredelse, men det er sannheten. Og de sanne Guds barn vet at det er sant, hvis de bare ville ta seg tid til å studere dette. Det er mange bevis og eksempler på Guddommelig helbredelse, men det finnes ikke noen lære som skulle få en troende til å føle seg skyldig dersom han gikk til lege, eller skulle ta en pille. Men selvfølgelig vil nok noen si, hvorfor sa da Jesus: ” ”Å dere lite troende.” Jeg vil si deg noe her, at det var ikke hans måte å få sagt det på, at legene var fordømt, for slik er det noen av dere fremholder det. Han skjøt opp som en kvist, en mann med fullkommen tro, og han sto der midt i blant en frafallen nasjon, som hadde mistet all kontakt med Guds overnaturlige kraft. Hvorfor skulle ikke han kunne si, ”I lite troende?” Gud var bare et historisk minne for de fleste av dem. Og som profetene var for det frafalne Israel på den tid, er sannheten det i dag for denne hedninge menigheten. Folk i dag er i samme tilstand som Israel var det da, og de er så blinde at de ikke en gang ser det selv. Derfor er det at de lærer bort menneskelagde bud og tradisjoner. Men Gud har alltid sine sanne vitner et eller annet sted, samme hvor råtten religionen måtte være i det store og hele. Så jeg sier til dere som elsker sannheten, fortvil ikke, Gud hører deres hjertes rop. Han hørte Esekias når han vendte seg mot veggen og bad. Når Esekias var dødssyk, kom Esaias til ham og sa: ”Beskikke ditt hus for du skal dø, og ikke lengere leve.” Men så snart

profeten hadde gått ut av døren, vendte kongen seg mot veggen og ropte ut til Herren: ”Velsignet være du O Herre, husk hvordan jeg har vandret fremfor deg i sannhet med et helt hjerte, og jeg har gjort det som har vært rett i dine øyne.” Og det skjedde før Esaias hadde kommet særlig langt, at Herrens ord kom til ham og sa: ”Vend om igjen og si til Esekias, fyrsten over mitt folk, så sier Herren, Din far David Gud, jeg har hørt dine bønner, og sett dine tårer, se jeg vil helbrede deg: og på den tredje dag skal du gå opp til Herrens hus. Og jeg skal legge 15 år til din livslengde, og jeg skal utfri deg og denne stad fra Assyrerkongens hånd, og jeg skal forsvare denne by for min egen skyld, og for min tjener Davids skyld.” Forandret Gud sin plan og tanke her? Noen vil sikkert stille seg et slikt spørsmål. Gud visste hva som skulle komme til å skje men Esekias visste ikke det, for ut fra den naturlige synsvinkel var Esekias så godt som en død mann. Han ville ha dødt dersom ikke Gud hadde grepet inn og gjort med ham som han gjorde. Gjennom dette kan man ikke finne grunnlag for å si at Gud forandret seg. Det er det samme som at man sier til synderen der ute. Dersom du ikke omvender deg så går du fortapt. Det ville vært sannheten. Men Gud vet allerede på forhånd hvem som aldri vil bli det. Det faktum at Gud vet hvordan alle ting skal komme til å ende, tar ikke bort nødvendigheten av å be, for det er en del av Guds store plan for våre liv. Hans forutkjennskap og utvelgelse merker seg alle de ganger den sanne sed vil søke Ham i bønn, for veiledelse i sine liv. Jeg ønsker at dere skal kunne gripe det som jeg videre skal lese i vers 8.”Og Esekias sa til Esaias, hva skal tegnet være på at Herren vi helbrede meg, og at jeg skal kunne komme opp til Herrens hus på den tredje dag? Og Esaias sa, dette tegn skal du ha fra Herren, at han vil gjøre de ting han har talt om: Skal skyggen gå frem ti streker, eller skal den gå tilbake ti streker på Aksa solskive? Og Esekias svarte, det er lett for solen å ti streker frem, (Han visste at det ville den gjøre allikevel) nei la skyggen trekke seg ti streker tilbake. Og Esaias ropte til Herren og Han flyttet skyggen ti streker tilbake på Akas solskive.” Der var det tegnet som Esekias hadde bedt om. På veien ut sa Esaias til en av tjenerne. hent en fikenkake! Så hentet de en fikenkake og la den på byllen, og trakk giften ut. Ingen doktor i dag ville ta en fikenkake. De ville gitt deg en penicillin sprøyte som kunne ha utført det samme. Men mitt poeng her er at Esaias ikke bare bad for ham, for at den overnaturlige kraft skulle virke den veien. Men han behandlet ham også med et hjemmelaget preparat, og det var i tillegg Guds vilje. Hører dere meg, forkynnere? Jeg sa at Gud fikk dem til å behandle en syk mann med et hjemmelaget preparat. Gud kunne sikkert ha helbredet ham uten denne fikenkaken. Men Gud fikk ikke dette nedskrevet i Bibelen bare for å fylle ut plass. Du kan nok si at dette er bare et lite eksempel. Men jeg

sier dere, hvor mange ganger skal Gud måtte gjøre noe før at dere erkjenner at det er Han som gjør det? Og dersom han ville gjøre det på den måten en gang så er det i alle fall galt av dere å forkynne fordømmelse over en som måtte komme i en lignende situasjon.

FORKYNNE FOR DEN FORTAPTE SJEL.

Vi ser her på begge sider av dette bildet mens vi går gjennom Bibelen, så la meg spørre deg, når den store forfølgelse raste over den første menighet, etter at Stefanus var steinet, og disiplene var spredt ut blant nasjonene, hva tror de da forkynte? Guddommelig helbredelse? Nei, de reiste rundt og forkynte evangeliet, eller Herrens ord. Men hva ellers blir det sagt? Gud gav sitt evangelium vitnesbyrd med tegn og under, og forskjellige mirakler, og han utdelte den Hellige Ånd i henhold til sin vilje. De forkynte evangeliet om frelse, og Gud stadfestet dem med det overnaturlige. Dersom du vil legge fundamentet riktig, så vil ikke Gud utelate å bygge opp på det. De første Apostler hadde en rett åpenbaring om Guds plan og hensikt for den fortapte menneskehet. Så deres første tanke var å bygge Guds rike inn i menns og kvinners hjerte. Og Gud arbeidet alltid sammen med dem og stadfestet deres ord, (som var Hans ord) med tegn og under, og alle sorter mirakler inkludert Guddommelig helbredelse.

En gang Paulus led skibrudd på en liten øy, så ba han for faren til en stammehøvding som var syk, og når Guds kraft kom over ham og helbredet ham, kom også mange andre som hadde sykdommer til Paulus, og ble helbredet. Men tror du egentlig at Paulus forkynte et Guddommelig helbredelses budskap til dem? Dersom ikke disse apostlene hadde mottatt en bedre åpenbaring enn det, så ville vi ikke en gang ha forkynt evangeliet i dag. Vi ville ikke ha visst at Jesus Kristus hadde dødt på et kors på Golgata for å betale våre syndeskyld for Gud. Brødre det er det første som må forkynnes til en forlagt sjel. Alle de andre fordelene vil bli tillagt senere. Nesten halve Ny Testamentet er skrevet av Paulus, så jeg tror vi må være enige i at han visste hva Gud ville han skulle predike og skrive til de forskjellige menigheter, mens han oppfylte sin tjeneste som hedningenes apostel. Ville ikke du også si det? Vel, merk dere hva han skrev i 1.Tim.5:23, ”Drikk ikke lenger bare vann, men nyt litt vin for din mave og dine jevnlige sykdommer.” Noen mennesker kan rett og slett ikke tolerere det drikkevannet som verserer rundt om på de steder de reiser til. Jeg har det også slik mange ganger. Jeg har gjort det til en vane å drikke svært lite vann, når jeg er ute å reiser til andre kontinent, av samme grunn. Jeg forsøker å

holde meg til Coke, kaffe, og te. Vannet til te eller kaffe må jo kokes så det blir da rensset i denne prosessen. Men dette lar meg få vite litt om de vanskeligheter som Timoteus hadde når han reiste fra sted til sted i Herrens tjeneste. Paulus visste om dette, og hans råd til Timoteus har vært årsak til mange opphetede diskusjoner opp gjennom årene. Men samme hva mennesker mener og tror her om Paulus råd, så står faktumet like klart, at en sann Guds mann gir slike råd. Men merk deg dog at det ord han bruker her i verset, er sykdommer som i vår forstand viser til fysiske lidelser, mens lidelser ellers viser til prøvelser, forfølgelser, og tester osv. Men når det gjaldt vin for en dårlig mave, så vet enhver Guds mann at det ikke gir ham lisens til å bære med seg en koffert full av drikkesaker hele tiden. Og ikke noen sann Guds mann ville ønske det heller. Men å ta noe når man var syk eller hadde en dårlig mave, ville ikke kunne skade noen.

Bro. Jackson, dersom vi i sannhet tror at ved hans sår er vi lagt, da tror jeg ikke at vi skulle ta medisin av noe slag, vi skulle ikke ha noen grunn til det. Kjære broder og søster, det er ditt privilegium å tro det slik, dersom du vil det. Men prøv ikke å få Bibelen til å tydes slik, at det skulle være en Ny Testamentlige lære. For du kan ikke få skriften til å stemme på den måten. Men en bibelsk lære i skriften vil man kunne finne igjen over alt i ordet. Og med den medisinske vitenskap av i dag, så tror jeg det er en masse andre ting som kan roe ned din mave like godt som vin, så ta ikke på vei for det som her blir sagt, om dette skulle uroe deg. Men dersom du føler at Gud har talt til deg om aldri å søke noen doktor, eller ta noen piller, så vil jeg respektere din overbevisning, ja endog fryde meg sammen med deg i ditt valg. For jeg er overbevist om at det finnes mennesker som har et slikt vitnesbyrd. Men det er en personlig ting. Forsøk ikke å trenge deg inn på andre med slikt, for at de skal eksperimentere seg frem her, for det er det eneste de vil kunne gjøre dersom ikke Gud har talt til dem på samme måte. Jeg håper du forstå hva jeg mener med dette.

HVORDAN VI GRIPER FORSKJELLIGE TING.

Mye av det som er lært ute blant Pinsevennene, er et resultat av det Gud gjorde i det overnaturlige ved århundreskifte. Gud gikk rett og slett utenom tjenestene, og fylte hungrige sjeler med den Hellige Ånd, og helbredet deres sykdommer, og gav dem åndelige gaver. Alt dette ble gjort for å få den levende Guds menighet til det punkt at hun igjen etablerte den apostoliske levemåten. Men samme hvordan han stadfestet seg på sin suverene måte, så kunne det aldri forandre Hans ord. Hans ord blir for alltid det samme. Men

fordi Gud valgte å komme til sjelene på en slik måte, ser det ut til at forkynnere fikk den ideen at Gud fra nå av ville ha det slik. De begynte å presentere et universalt bilde av Kristi legeme, isteden for det som Gud mente, skulle være for de personer som mottok slike opplevelser. Så ikke lenge etter kom det ut en ny teori, dersom du ikke har tro til å bli helbredet: hvordan kan du da ha tro til å bli frelst? Dette skapte slike store spørsmål i manges sinn, at de vendte seg fullstendig bort fra pinsebudskapet. Brødre og søstre, bli aldri skyldig i å forvrengte Guds ord på denne måten. Selv om løftene i Bibelen ligger der, har du ingen autoritet til å binde disse to sider sammen slik. Gud er utrederen av det alt sammen, og mange ganger må kjødet lide en stund til, selv om ånden er satt i frihet.

Jeg må vedgå at jeg selv en gang, delvis var innlemmet i denne retningen, når vi først begynte å komme til Branham Tabernaklet, for jeg resonnererte bare med mitt eget sinn. Jeg mente at dersom vi trodde det vi hørte, og bare fulgte det, så måtte vi slutte å gå til doktor, og slutte med å ta inn medisiner. Det var ingen som sa dette til meg med rene ord, jeg grep det bare slik, og trodde de andre gjorde det også. Jeg lærte senere at det bare var antagelser fra min egen tanke, selv om det var noen av dem som trodde det slik. Men en ting vet jeg, Bro. William Branham lærte det ikke slik. Han gikk til en doktor når han trengte det, og han tok aspirin når han trengte det. Men før jeg virkelig lærte hva skriften sa om dette i et sant lys, kjempet jeg mange kamper. Jeg kan tåle mye lidelser og smerte selv, men jeg er ikke i stand til å se en liten baby lide, som brenner i feber, når jeg vet at en penicillin sprøyte eller aspirin kan lindre slike ting. Vi gikk i gjennom hvert eneste stadium av disse kampene der tilbake i femtiårene, og først undret jeg, er jeg på rett vei eller ikke? Hvor skal alt dette føre meg? Men etter en stund sa jeg, jeg vet at det er sannheten jeg hører, og jeg forstår ikke alt om Guddommelig helbredelse, men til jeg gjør det, skal jeg ikke la mine barn brenne i feber, og gjøre meg skyldig i å eksperimentere med deres liv. Jeg føler det fremdeles slik. Bare at nå gjelder det mine barnebarn isteden for mine egne. Jeg kan ikke se dem lide, når jeg vet at det er ting som enkelt kan fjerne deres lidelser.

PERSONLIG VITNESBYRD OM GUDDOMMELIG HELBREDELSE.

Noen av dere har nok hørt om den bihulebetennelsen som jeg gikk med så lenge, men jeg ønsker å fortelle det i dette budskapet, for det kan være med å vise en spesiell sak som jeg har forsøkt å forklare gjennom dette budskapet. Denne tilstanden kunne slå meg til tider, og satte meg helt utenfor for en

stund. En gang hente det mens jeg var ute i eksersis, på vei til Filippinene i en båt. Jeg fikk en kraftig forkjølelse, og det gikk rett over i bihulene. Hodet føltes som om det ville sprenge, og de brakte meg inn på skipshospitalet. Jeg ble der i tre dager, og de fylte meg med sulfapreparater, og jeg drakk vann, til jeg følte jeg nesten kunne flyte som en båt selv. Dette tok knekken på basillene for en tid, men ofte etter at jeg kom hjem så kunne det komme tilbake, og når det gjorde det, så fant jeg meg et mørkt rom, og ble liggende der i sengen, Under helbredelses kampanje som Bro. Branham hadde i ”Den åpne dørs kirke” så fikk jeg en slik periode igjen. Jeg gikk gjennom hele møteserien og intet skjedde slik jeg hadde bedt om. Jeg kunne ha det forferdelig om dagen men utpå kvelden så letnet det litt, og jeg kunne føle meg bedre, og jeg gikk på møtene hele tiden. Noen få uker senere så fikk jeg et nytt angrep mot bihulene, og jeg gikk til en gammel doktor borte i New Middeltown, like ved mitt hjemsted. Han gav meg noen medikamenter, og de hjalp for en tid, men gjennom dette ble jeg alvorlig innfør Gud, og jeg brakte hele min tilstand innfør Ham. Jeg sa, Herre, hvordan skal jeg kunne stå og forkynne evangeliet, dersom jeg alltid skal være plaget av denne tilstanden? Herre er det noe som kan gjøres?

Da, en kveld etter at jeg hadde hatt en ganske tung dag med disse plagene, fikk jeg se meg selv i en drøm. Det så ut som jeg lå i en seng på et sykehus, og jeg ble rullet inn på operasjonssalen. Mens jeg ble plassert der inne på rommet, kunne jeg i øyekroken se to menn komme mot meg, kledd i hvit, og de stilte seg over meg, akkurat som to leger. Ingen ord ble vekslet, men jeg kunne se hender som gikk frem og tilbake, og instrumenter som vekslet hender. Da plutselig føltes det som om de begynte å operere på mine bihuler. Jeg kunne føle disse instrumentene på kroppen mens de ble ført innover mot bihulene, og en liten lyd hørtes, og denne lyden vekket meg. Men vet du hva jeg nå skal fortelle deg? Jeg har ikke hatt en bihulebetennelse siden den gangen, og nesen kunne ha vært så tett at jeg ikke kunne puste gjennom dem, men jeg har ikke hatt slik bihulebetennelse og hodepine som fulgte den siden den gang. Vår tids leger vil nok sikkert gjøre narr av en slik historie, men venner dersom det var 10.000 mennesker som hørte på meg i kveld, så ville jeg fremdeles si det samme. Gud helbredet meg. Dersom du noen gang har hatt slike smerter i hodet som det jeg hadde, og du nå ikke lenger har dem, da behøver du ikke at noen skal fortelle deg at de er borte, du kjenner det selv. Halleluja! Gud har sine egne metoder. Jeg gjorde ikke noe spesielt som gjorde meg fortjent til hans gunst slik sett, men i min nød ropte jeg til Ham, og Han hørte mitt rop.

En annen ting som jeg også ønsker å ta med i dette budskapet, til Guds ære, er noe Han gjorde for min kone, engang da hun ventet barn. Vi visste ikke da at hun ventet barn, men her er hva som skjedde. Det var på høsten, men det var fremdeles varmt. Min svigerfar og jeg var ute på åkrene, da min kone plutselig dukket opp, gråtende. Hun hadde noen fryktelige smerter, og sa at hun måtte øyeblikkelig til doktor. (Her vil jeg igjen si til mine kritikere, jeg ønsker ikke å eksperimentere med min familiemedlemmer, for å se om jeg skulle ha tro for deres helbredelse. Jeg er overbevist om at når den rette tro er til stede, da vet du det, og da trenges ikke noen eksperimenter.) Da hun sa at hun måtte komme seg til en doktor, så var det, det eneste jeg kunne gjøre, og det så raskt som mulig. Så midt på formiddagen hastet vi av gårde til intensivavdelingen, hvor legen møtte oss. De tok henne inn med en gang og jeg måtte sitte å vente ute i hallen. Etter en liten stund kom doktoren ut og sa, Raymond hun har en svulst, og det er bare et tidsspørsmål når den går i stykker. Det vil kreve øyeblikkelig operasjon, ellers vil hun blø i hjel.

Brødre og søstre, jeg kjente ikke noe til denne sykdommen, uten det som legen fortalte meg. Han sa: jeg har gitt henne en sprøyte for å lindre smertene, og jeg har allerede ordnet klart for operasjon, og kirurgen skulle være her hvert øyeblikk. Vi kan ikke ta noen sjanse her, for med en gang den sprekker, må det hele være gjort på noen få minutter. Dere fatter aldri hvor fryktelig det føltes. Der lå min hustru, som jeg elsket av hele mitt hjerte, mor til flere barn, i en konstant smerte hun ikke kunne holde ut. Og her fortalte de meg at hun også kanskje kunne blø i hjel. Det kan bare oppleves, for å kjenne maktesløshet. Men jeg håper du aldri får oppleve det. Etter en liten stund fortalte han meg at jeg kunne komme inn å se til henne. Da gikk jeg inn. Jeg så henne ligge på operasjonsbordet, og mange tanker raste gjennom mitt hode. Jeg visste ikke hva jeg skulle vente meg. Sykesøsteren hadde fått instruksjoner om å ta blodtrykket hvert femte minutt, og dersom det plutselig falt så var det et signal på at noe var skjedd i kroppen. Sykesøsteren gikk ut av rommet da jeg kom inn. De hadde allerede fortalt henne hva som var på gang, og hva hun kunne forvente seg. Hun så opp på meg og sa, jeg tror alt skal gå bra, la oss be. Der sto jeg og fryktet det verste, tenkte at nå kom de når som helst for å operere henne, men hun sier hun tror alt skal bli bra. Jeg bøyde meg over bordet og sa: Himmelske Fader, la ikke en kniv bli brukt på dette legemet. Jeg ber deg om å se i nåde til denne situasjonen. Du vet hva som skjer.

Hver gang sykesøsteren kom for å ta blodtrykket etter denne bønningen, så sank blodtrykket litt etter litt, og smerten forlot henne. Vi ventet i en time og

femten minutter og da var rapporten at blodtrykket var normalt. Da spurte sykesøsteren om hvordan det var med smertene. Min kone sa at de var borte. Sykesøsteren sa at hun ikke skjønnte hvordan det kunne være mulig. Litt senere kalte hun på legen slik at han kunne sjekke henne, og han sa: Vel, fru Jackson, hvordan føler du deg? Hun svarte: Jeg er helt fin. Hvordan er det med smertene nå? Jeg kjenner ikke noe til smertene mere. Da sa han, jeg forstår ikke dette. Tror du at du føler deg frisk nok til å reise hjem? Ja, sa hun, jeg føler meg bra. Er du sikker på at du ikke har smerter? Nei, jeg føler meg i fin form. Vi spurte ham om det var mulig at sprøyten kunne ha tatt bort smertene, men han sa, at sprøyten kunne bare ta bort det verste av smertene. Den kunne ikke ha tatt det bort alt sammen. Priset være Herren! Han er den som tok bort smertene. Vi stiller ikke spørsmål om hvorfor Han kunne tillate at slik skjedde. Vi bare priste Ham, fordi Han kom oss til hjelp i trengselens tid. Noen ganger tillater Han at Hans barn får oppleve slike ting, bare for senere å vise hvor allmektig Han er. Min hustru bar frem barnet, og hun er hos oss i dag, så kom ikke å fortelle meg at ikke Gud er en helbreder. Jeg sier dette til dere "Kristi kirke" predikanter, for dere tror ikke at Gud fremdeles er en helbreder. Men jeg sier også til dere pinsepredikanter, som ikke tror på leger og medisin, dere har heller ikke noen åpenbaring av det rette Guds ord. Han er en helbreder, og intet er umulig for Ham, men Han vil ikke gjøre nøyaktig som mange forventer at Han skal gjøre i alle situasjoner. Han har sine egne måter å gjøre tingene på. Han gjør dem i sin tid, og til sin forherligelse, og ikke til menneskers og pinse predikanterens ære.

EN NÆRVÆRENDE HJELP:

Jeg ser en broder her i kveld, som var på sykehuset i 1971, han hadde vanskeligheter med hjertet. Men bønn ble gjort for ham, og i stedet for å ha en åpen hjerteoperasjon, kunne han reise til Israel sammen med oss, bare en kort stund senere. Han gikk der i det Hellige land. Han må fremdeles ha sine undersøkelser, men 12 år har kommet og gått og han har ikke hatt noen operasjon enda. Men der hvor han før ikke kunne vandre, der går han nå, og vi kan bare takke Gud for det. Halleluja! Han er den som fortjener pris og ære fra sitt folk. Naturlig sett er vi ikke i særlig stand til å prise Herren midt i en krise, men når stormens skyer har passert over oss, da kan vi ikke hjelpe for at vi løfter våre hender og sier, takk Herre for at du våker over meg, jeg er så takknemlig for å vite av du er en levende Gud, og at du har omsorg for meg. Gud ønsker ikke at vi skal vandre rundt med hode i spinn, og alltid leter etter mirakler. Han ønsker at vi skal vandre med Ham i all enkelhet, og

stole på Ham, uten å foreta fanatiske gjøremål som måtte dukke opp i ditt liv. Men jeg tror at jeg kan peke deg i riktig retning, dersom du bare er villig til å la Guds ord tale til deg. Når du først er kommet i riktig retning, med en rett holdning, tror jeg at Gud vil vise deg hva du skal gjøre når du trenger å vite hva du må gjøre. Noen ganger gjør Han det ved inspirasjon, og andre ganger arbeider han gjennom omstendigheter som finnes rundt deg for å oppfylle dine behov. Men vi trenger å vite at Han virkelig bærer omsorg for oss alle sammen. Han lar ikke djevelen ødelegge deg. Mange ganger lider Guds barn mere enn de behøver, ganske enkelt fordi de ikke gir Gud nok rom i sine hjerter, og situasjoner i livet. Han er til stede for å hjelpe dersom vi bare vil kalle på Ham. La ikke fanatiske ekstremister robbe deg. Behold din åpenbarelse midt på veien.

SE PÅ DE SKRIFTSMESSIGE EKSEMPLER.

Jeg hørte en predikant med mine egne ører, gjøre et sitat over radioen for noen år siden. Og det var så håpløst som det bare kunne blitt. Folk skrev inn til ham, og ba ham om å besøke den og den broder og søster på det sykehuset, og be for dem? Hans svar var, at han hadde ingen brødre eller søstre på noe hospital. Det fantes ikke noen Guds barn på noe sykehus. Ekstremister som dette har forårsaket mye smerte og lidelse, fordi de ikke visste hvordan de skulle takle sin situasjon. Videre, pinse organisasjonene har heller ikke forsøkt å rette opp i rotet. Noen av dem vil ikke engang ta et standpunkt verken den ene eller den andre veien. Men brødre, med Guds hjelp, har jeg til hensikt å holde den bibelske sannhet høyt opp, slik at Guds barn kan se det. Det gjør jeg samme hva mange måtte si her. Jeg leter ikke etter plasser hvor jeg kan preke, jeg har en allerede. Så jeg trenger ikke bekymre meg over hva den eller den predikanten vil tillate at jeg forkynner i deres organisasjoner. De må gjerne beholde sine doktorgrader i Teologi, og også være i stand til å bruke ord jeg aldri har lært. Men jeg er like overbevist om at ikke noe av dette kan forandre Guds evige ord. Denne Bibel er skrevet i enkelhet. Guds lære er den samme for alle, men personlig overbevisning har gitt rom for variasjoner i det hele. Det er grunnen til at jeg aldri vil overføre mine personlig overbevisninger på andre. Jeg vet at det finnes predikanter som vil fordømme deg til Helvete fordi du drikker kaffe, eller fordi du har en TV hjemme. Det er dusinvis av andre ting. Men jeg tror at et hvert sant Guds barn skulle la sin Himmelske Far fortelle dem hva de burde gjøre med disse tingene. Jeg nekter å lage en syndeliste for noen. Men det finnes noen læremessige ting, og visse moralske standardbegreper, som et hvert Guds barn skulle stå for. Og det er en annen historie.

Når det kommer til spørsmålet om en kristen kan ta medisin eller ikke, eller om de skulle gå til doktor eller ei, så vil jeg overlate det til den individuelle person. Men for å kunne svare på noen av dine spørsmål, så la oss gå til 1.Mos.37:25, å se på noe her. Det er fortellingen hvor Josefs brødre selger ham til disse Ismaelittiske handelsreisende, og merk deg her hva de fører med seg til Egypten for å handle med. Brødrene til Josef var sjalu på ham, så når hans far Jakob sendte ham ut for å lete etter saueflokkene, om de var samlet og i orden, la de sine hender på ham og kastet ham ned i en tom brønn, og i vers 25. leser vi: ”Så satte de seg til å holde måltid, og da de så opp, fikk de se et reisefølge av ismaelitter som kom fra Gilead, og deres kameler bar krydderier og balsam og ladanum, de var på vei med dette til Egypten.” De fleste av dere kjenner denne historien, og det er grunnen til at jeg nevner den. Men hva var det de hadde med seg på veien for å handle med. En av tingene var balsam, og det er et vel kjent faktum at balsam fra Gilead var urter som ble brukt i medisiner, og den var også meget kostbar på grunn av det. Et annet sted hvor balsam er funnet i Bibelen er, når Josef spilte sine brødre et puss for å få Benjamin dit ned neste gang de kom til Egypten for å kjøpe mat. Jakob ville ikke at han skulle reise, men det var en tilstand som Josef hadde satt i gang, og når de var gått tom for mat, og det ble nødvendig for dem å reise til Egypten igjen, så sier Jakob i 1Mos.43:10, ”Da sa Israels far, til dem: Ta i deres sekker av alt det ypperste landet eier, og ha det med til mannen som gave, litt BALSAM, og litt honning, krydderier, og ladanum, pistasienøtter og mandler.” Det var ingen av dem som visste at den mannen de handlet med i Egypten var deres egen bror Josef, som de hadde solgt til de handelsreisende. Men mitt poeng her er BALSAM, som var inkludert i det som de skulle ta med seg til mannen som gave. For meg beviser det bare at balsam var en kostbar eiendom, og det var et urtemedikament, noe som skaperen selv hadde lagt der slik at menneskene kunne bruke det. Selv i dag er det urter som vokser utenfor våre dører som sikkert ville ha vært mye bedre for menneskeheten å bruke, enn en masse av de tingene som de medisinske forskerne produserer, om bare ikke menneskene hadde mistet kunnskapen i å bruke dem. Dyreriket ser fremdeles hva de er i behov av, og de vet hvordan de skal få tak på det. Når en katt bli syk, vet du hva den da leter etter, jo en liten plante kalt kattedgress. Det er noe ved denne planten som roer ned maven. Det er det samme med hunden når den blir syk. Det er spesielle blader og gress som den da ser etter, og så vil den fylle seg med disse plantene. Det er noe i dem som skaperen har lagt der som en hensikt. Og han ga dem instinktet til å lete etter de rette ting. De vil aldri fylle seg med gammelt ugress, som kanskje sto litt

nærmere. De vet hva de skal se etter. Dersom mennesket ikke hadde tapt sin vei, så kunne de også ha gjort det samme. Det er mange erstatninger som vi kunne ha brukt hvis vi bare visste om dem. La meg dog si det slik, når det kommer til vår sjels frelse, så finnes det ikke noen erstatning. Du må bli født på ny. Men når vi snakker om helbredelse for vårt legeme så er det mange veier vi kan velge. Enten din helbredelse kommer ved en Guddommelig akt, eller den kommer gjennom medikamenter, så er jo din lengsel og begjær helbredelse. Men det er fremdeles Gud som utfører helbredelsen, for han er den eneste helbrederen som finnes. Gi aldri djevelen takken for helbredelsen. Han har erstattet mange ting, og han kan kalle hjem sine demoner for en stund, men han er ikke noen helbreder. Denne egenskap ligger ene og alene i skaperens hender. Jeg vil ikke utsette å fortelle deg, at djevelen har sikkert like mange predikanter her ute i verden, som han måtte ha doktorer og vitenskapsmenn. De er ikke til å snakke til, ustabile, andre er dogmatiske predikanter, som forkynner ting som Bibelen aldri har båret frem, og de vil forandre sine læresetninger så snart de kjenner behovet for det, dersom det kunne gi dem litt mere materialistiske fordeler. Dersom mennesker av en slik natur skulle komme for retten for å gi en forklaring for det de har forkynt, hvilken Bibel skulle de da hente sine svar fra? Jeg har sagt det tidligere, hvis dette skulle skje, så ønsker jeg å være i stand til å åpne min Bibel, eller den som de vil la meg sverge ved, og si: Ærede rett, jeg har det rett her i Guds ord. Det er dette jeg har forkynt. Det er hva også Jesus sa, når du blir brakt inn for rådet, så frykt ikke for hva du skal si. Jeg kan garantere dere så meget, at det Han leder i din munn, ikke vil bli noe som du ikke kan få til å stemme med skriften, for Gud går ikke imot seg selv. Mange mennesker fører seg selv opp i diskusjoner om skriften, og de forteller at Den Hellige Ånd kom ikke å ga dem noe å si. Slike mennesker bringer egentlig skam over Herren, og hans sanne troende.

Vi har sett på denne balsamen fra Gilead, og bruken av den for vårt fysiske legeme, men nå skal vi se på et skriftsted, hvor Gud fikk sin profet til å bruke de samme ting på en figurativ måte. Men denne figurative bruken sammenfører balsam til bruk ved sykdom, og det stadfester det lyset som vi har presentert dette i. Jeremias 8:19 – 22, her har noen av Israels barn allerede blitt bortført i fangenskap til Babylon, og Gud ser ned på denne situasjonen i åndelig forstand. La oss lese det hele, så vi kan få med oss sammenhengen. ”Se, mitt folk skriker fra et land langt borte: Er Herren da ikke i Sion? eller er dets konger ikke der? Hvorfor har de vakt min harme med sine utskårete bilder, med fremmede lands falske guder? Kornhøsten er forbi, frukthøsten er til ende, men vi er ikke frelst. Over mitt folks

sønderknuselse er jeg sønderknust, jeg går i sørgeklær, forferdelse har grepet meg. Er det da ingen balsam i Gilead? Eller er det ingen lege der? Hvorfor er det ikke lagt forbindelse på mitt folks datter?” Slik det er fremført, så skulle man tro at det var en fysisk lidelse, men dere må forstå at dette er et figurativt språk. Gud bruker det slik når Han ser ned på denne åndelige syke mengden av mennesker. De er åndelige og mentalt syke fordi de har tapt den sanne vei. Brødre la meg fortelle dere, dagens gamle verden er full av mennesker som har tapt synet av veien. De er syke og trenger til lege, (åndelig talt) akkurat slik som Israel nede i Babylon trengte det. De vil ikke bli helbredet dog, fordi de heller vil være Lutheranere, Baptister, Metodister, Presbyterianere, Enhetsfolk, og det ene og det andre, i stedet for å være Bibel troende Kristne. Alt vi kan si er, at de har hatt sin sjanse til å følge Gud i sannhet, men de gjorde sine egne valg, derfor er de også overlatt til å følge sine menneskelagde læresetninger. Men Gud løfter SINE barn på høyere grunn.

Brødre og søstre, vi startet dette budskapet med det løfte om at vi skulle etablere ut fra Guds ord, hva Guddommelig helbredelse er, og hva det ikke er, og vi er ikke ferdig enda. Vi skal fortsette dette budskap i vårt neste nummer.

Må Gud velsigne dere alle, og må vi alle høste rikdommer ved å studere skriften sammen. Vi har fortsatt meget å ta for oss før vi er ferdige. AMEN.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*

30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*

31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*

32. *I Guds lignelse. "Image."*

33. *De tre veer.*

34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*

35. *Mat i rette tid. 1.*

36. *Mat i rette tid. 2.*

37. *Mat i rette tid. 3.*

38. *Fra Azusa street til nå. 1.*

39. *Fra Azusa street til nå. 2.*

40. *Fra Azusa street til nå. 3.*

41. *Brudens salvelse. 1.*

42. *Brudens salvelse. 2.*

43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."